

Cuvântul lui Dumnezeu

Problema - Hristos

O selecție de revelații divine primite prin intermediul "Cuvântului interior" de Bertha Dudde. Primite în mod profetic și scrise în conformitate cu promisiunea din Ioan 14:21.

Traducere realizată de Ion Chincea

Publicată de prietenii Noii Revelații

Hans-Willi Schmitz
St. Bernardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
Germany

++++++

Aceste scrieri sunt interconfesionale. Ele nu urmăresc să racoleze în cadrul niciunei afiliere religioase creștine și nici nu urmăresc să recruteze în cadrul vreunei comunități religioase. Singurul lor scop este de a face accesibil oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El ni-l dă în zilele noastre - conform promisiunii Sale din Ioan 14:21- făcându-l accesibil oamenilor.

++++++

Sursa: <https://www.bertha-dudde.org/ro>

Conținut

7136	Păcatul primordial și semnificația lucrării de răscumpărare.....	3
8445	Întruparea lui Dumnezeu.....	4
8141	"Și Cuvântul s-a făcut trup....".....	6
8463	Iisus a suferit nespus de mult.....	7
7083	Vinerea Mare.....	8
8201	"Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?....".....	9
5478	Sângele lui Hristos.... Datoria păcatului.....	10
6531	Coborârea la iad.... Opoziție împotriva lui Lucifer.....	11
6233	Suferință și moarte.....	12
8158	Învieerea lui Iisus.... Paște.....	12
7019	Jertfa de pe cruce a fost oferită pentru timp și veșnicie.....	14
7034	Mântuire numai prin Iisus Hristos.....	15
6938	Jertfa crucii să nu fie făcută în zadar.....	15
8189	Înălțarea lui Iisus Hristos.....	16
6579	"Nimeni nu vine la Tatăl....".....	17
6860	Fără Iisus Hristos nu există eliberare.....	18
6951	Iisus Hristos a venit ca Mântuitor.....	19
7031	"Toată autoritatea Mi-a fost dată în Cer și pe Pământ....".....	20
6985	Misiunea spirituală a lui Iisus.....	21
7250	Dovezi ale existenței lui Iisus pe Pământ.....	22
8250	Dumnezeu și Isus sunt Una.... Întruparea lui Dumnezeu.....	24
7024	Atitudinea corectă a omului față de actul de Mântuire al lui Isus Hristos.....	25
7066	Puterea răscumpărătoare a numelui lui Iisus.....	25
6958	Calea cea bună este arătată oamenilor.....	26
7096	Nu pierdeți viața veșnică.....	27
7055	Răspândirea Evangheliei în întreaga lume.....	28
6969	Pericol pentru credința în Iisus Hristos.....	29

Păcatul primordial și semnificația lucrării de răscumpărare....

B.D. Nr. 7136

1. iunie 1958

Si astfel vă aduceți aminte în mod constant de faptul că am murit pentru voi pe cruce.... Vă reamintesc din nou și din nou oamenilor de pe Pământ și tuturor sufletelor încă nerăscumpărate din lumea de dincolo, sau vă transmit cunoașterea acestui lucru, dacă nu ați experimentat-o încă, pentru că nu puteți rămâne fără cunoaștere dacă vreți să ajungeți vreodată la beatitudine. La ce vă folosește vouă, oamenilor, dacă știți despre "omul Iisus", Care și-a încheiat viața pământească cu moartea pe cruce, dacă nu cunoașteți semnificația spirituală a morții Sale pe cruce, despre misiunea pe care omul Iisus a îndeplinit-o pentru binele omenirii păcătoase. Și dacă vi se mai spune: El a răscumpărat omenirea din păcat.... tot nu găsiți o legătură și vă rămân doar cuvinte al căror sens nu-l înțelegeți. Și atâta timp cât nu cunoașteți rațiunea existenței voastre ca ființă umană pe acest Pământ nu veți putea înțelege de ce umanitatea este numită păcătoasă, chiar dacă nu sunteți cu toții liberi de păcat. Dar actul de Mântuire al lui Iisus Hristos capătă semnificație doar atunci când cunoașteți păcatul primordial, care în primul rând este motivul existenței voastre pe Pământ.... Magnitudinea acestui păcat nu poate

fi comparată cu păcătoșenia oamenilor, chiar dacă acesta din urmă este doar consecința celui dintâi. Dar orice păcate pe care o persoană le-ar comite pe Pământ, ea ar putea să le ispășească pe Pământ sau în împărăția de dincolo, indiferent de cât timp ar dura.... Dar vouă, oamenilor, nu vă este posibil să ispășiți păcatul primordial, nici în timpul existenței pământești, nici în împărăția de dincolo, deoarece acest păcat primordial nu a constat într-o infracțiune comisă de o ființă care era deja imperfectă în sine, ci a fost comis de ființe de o perfecțiune supremă, cărora nu le-a lipsit lumina cunoașterii, ci doar s-au lăsat dominate de sentimentul că Mă pot întrece.... și au lăsat astfel ca abundența lor de lumină și putere să devină arogantă.... Acest păcat nu poate fi ispășit de ființa însăși, deoarece este nemăsurat de mare, iar eternitățile nu ar fi suficiente pentru a se elibera de această vină.... Din cauza acestui păcat, ființele au căzut în cel mai adânc abis, adică și-au pierdut lumina și puterea și, ca să spunem așa, s-au transformat în opusul lor, au pierdut toate calitățile divine și au preluat în schimb toate calitățile și impulsurile rele, au devenit adversarii Mei.... până când substanțele lor spirituale s-au întărit complet și nu au mai fost conștiente de ființa lor.... Și acum am alungat această substanță spirituală împietrită în formă, adică am dizolvat-o în nenumărate particule spirituale și le-am zămislit pe acestea în nenumărate opere de creație pe care iubirea, puterea și înțelepciunea Mea au permis să apară doar cu scopul de a întoarce această substanță spirituală căzută înapoi la Mine, pentru că ea a fost destinată beatitudinii și nu poate găsi beatitudinea decât cu Mine. Iar această cale prin creație este, cu siguranță, și un act de ispășire pentru această vină incomensurabilă, dar ea este acoperită într-o stare de constrângere, în voință legată, și, prin urmare, nu poate fi considerată ca fiind eliminată această vinovăție..... Ființa trebuie, prin urmare, să ajungă din nou la starea în care dorește în mod voluntar să fie eliberată de vina sa, unde i se poate da cunoașterea că a încălcat legea și că există totuși și o cale de a se elibera de această mare vină.... Ea trebuie să știe că această cale este calea spre cruce, că eliberarea de păcatul primordial este posibilă doar prin recunoașterea Răscumpărătorului divin și a actului Său de mântuire și că această cale spre cruce trebuie parcursă în timpul vieții pământești pentru a putea fi acceptată din nou în împărăția luminii după moartea trupului, care este domiciliul actual al fiecărei ființe umane pe Pământ. Dar chiar și în lumea de dincolo, iubirea Mea milostivă se apleacă încă spre sufletele care lăncezesc în adâncuri. Chiar și în lumea de dincolo, sufletele află despre actul Meu de Mântuire și chiar și acolo pot încă să ia calea spre Mine în Iisus Hristos, dar nu mai pot atinge gradul înalt de perfecțiune pe care ar fi putut să-l atingă pe Pământ recunoscându-L pe Iisus ca Fiul al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii, în care M-am întrupat, pentru a găsi recunoașterea lor pe care ei Mi-au refuzat-o cândva. Voi, oamenii, trebuie să știți despre marea însemnătate a actului de Mântuire, nu trebuie doar să menționați numele lui Iisus ca fiind numele unei ființe umane Care a umblat cândva pe Pământ cu înalte obiective etice.... A fost o misiune semnificativă în scopul căreia El a umblat pe Pământ, iar voi trebuie să încercați să o pătrundeți atâta timp cât nu sunteți încă lămuriiți, căci de cunoașterea și de buna voastră voință depinde dacă veți parcurge cu succes drumul pământesc, dacă împărăția, care este adevărata voastră casă, vă va primi din nou....

Amin

Întruparea lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 8445
22. martie 1963

Cel mai mare mister, întruparea Mea în Iisus cu scopul de a răscumpăra toate spiritele odată căzute, cu scopul de a răscumpăra păcatul primordial incomensurabil al apostaziei ființelor față de Mine, va rămâne de asemenea un mister pentru oameni atâta timp cât aceștia nu sunt instruiți în tot adevărul și nu cer să cunoască adevărul despre el.... Voi, oamenii, nu vreți să credeți că trăiți în cel mai adânc întuneric.... tocmai ca urmare a aceluia păcat primordial care trebuie mai întâi să fie răscumpărat înainte de a deveni iluminați, dar atunci totul va fi de asemenea irevocabil de înțeles pentru voi și nu vă veți mai îndoii. Cu toate acestea, adevărul pur despre acest lucru nu vă poate fi transmis decât de Adevărul Etern Însuși, Care dorește să vă instruiască și pe voi, deoarece El Însuși este lumina din eternitate și dorește, de asemenea, ca creaturile Sale să umble în lumină.... Cu toate acestea, voința voastră liberă este cea care decide dacă acceptați adevărul; și tot voi sunteți capabili să decideți dacă veți fi învățați în mod veridic.... Un singur lucru este o condiție prealabilă: Să trăiți în iubire.... Căci iubirea este focul

care iradiază lumina înțelepciunii.... O scânteie de iubire este plasată în voi ca parte divină care este în contact cu Mine ca Iubire Eternă, și de îndată ce voi înșivă aprindeți această scânteie în voi prin liberul arbitru, ea tinde spre focul primordial, iar din acesta lumina radiază înapoi sub forma celei mai profunde înțelepciuni.... Deveniți cunoscători, lumina cunoașterii vă luminează, iar gândirea voastră este corectă, se mișcă în adevăr.... Și vă voi transmite acest adevăr pentru ca voi să vă recunoașteți sarcina pe Pământ și să o îndepliniți.... Și astfel ar trebui să știți despre păcatul vostru primordial și despre planul Meu de mântuire din veșnicie.... Cel mai important lucru despre care ar trebui să știți este răscumpărarea prin Iisus Hristos, despre întruparea Mea în El și, mai presus de toate, să fiți învățați că nu trebuie să treceți pe lângă Iisus Hristos dacă vreți să atingeți vreodată viața veșnică.... El a venit pe Pământ pentru a predica oamenilor Evanghelia iubirii, pentru a le exemplifica modul corect de viață, pentru a le arăta calea cea bună care duce la viața veșnică.... Cu toate acestea, oamenii împovărați de păcatul primordial tot nu ar fi putut să-și atingă scopul atâta timp cât acest păcat primordial nu ar fi fost îndepărtat de la ei.... Și numai actul de mântuire al lui Iisus, moartea Sa pe cruce, a adus acest lucru, căci El a realizat lucrarea de ispășire pentru această imensă vină și a putut să o realizeze ca ființă umană numai pentru că Eu Însumi eram în El, căci substanța Mea fundamentală este iubirea.... Iubirea nu este doar o caracteristică a Ființei Mele, ci Eu sunt Iubirea Însăși.... Nu veți putea înțelege acest lucru atâta timp cât veți trăi pe Pământ, însă numai această explicație vă poate face mai ușor de înțeles întruparea Mea în Iisus, astfel încât unificarea ("devenind una") să nu vă mai pară nici vouă îndoielnică.... Esența Mea nu poate fi personificată, dar în Iisus spiritul Meu atotcuprinzător s-a fasonat în ceva imaginabil pentru voi.... Cu toate acestea, contopirea completă a lui Iisus cu Mine a avut loc numai după ce lucrarea de mântuire a fost îndeplinită, motiv pentru care Iisus, în timpul vieții Sale pe Pământ, a vorbit uneori și despre Tatăl ca fiind în afara Sa.... dar, de asemenea, s-a referit în mod repetat la unificare.... În timpul vieții Sale pe Pământ, oamenii se aflau într-o stare de întuneric, iar o lumină.... adică o cunoaștere clară a actului de Mântuire.... nu putea să strălucească decât asupra celor puțini care s-au pus în mod conștient la cruce, care doreau să fie răscumpărați și astfel s-au predat liber lui Iisus și au cerut iertare pentru păcatele lor.... Prin urmare, starea spirituală întunecată a oamenilor a rămas, iar acest act de Mântuire.... cel mai mare act de milă al iubirii divine.... este lăsat neobservat, Iisus va rămâne doar un concept ca ființă umană, dar i se va refuza orice misiune divină.... De aceea și omenirea rămâne și ea împovărată de păcatul primordial, rămâne întunecată în spirit și de asemenea nu recunoaște lumina.... atunci când aceasta radiază ocazional, căci își închide ochii pentru a nu o vedea.... Dar lumina de Sus nu mai poate fi stinsă, căci de fiecare dată se vor găsi oameni care aprind scânteia spirituală în ei înșiși și care acum pot primi și ei instrucțiuni directe de la Tatăl-Spirit al veșniciei. Și această lumină va străluci puternic într-o zi, va risipi complet întunericul atunci când voința Mea va considera că a sosit momentul.... Pentru că voi, oamenii, vă aflați în fața sfârșitului unei ere de răscumpărare și urmează să înceapă una nouă, în care, totuși, va exista o lumină strălucitoare, deoarece cel care a adus întunericul în lume a fost alungat de mult timp și pentru că oamenii se vor lăsa răscumpărați de Iisus Hristos în acest timp care va veni, astfel păcatul primordial va fi fost îndepărtat de ei.... Cunoașterea lui Iisus Hristos și a actului Său de mântuire, a manifestării Mele umane în El, este de o importanță atât de mare, încât voi face cu adevărat totul pentru a o transmite oamenilor, dar trebuie lăsat la libera lor voință dacă o vor accepta și dacă vor lua acum calea crucii.... dacă își vor preda vina păcatului Celui care este singurul care îi poate elibera de ea și care îi va elibera și dacă i se va cere acest lucru. Pentru că El a murit pe cruce pentru vina de păcat a oamenilor, a ispășit marea vină, iar dreptatea lui Dumnezeu a fost astfel satisfăcută.... Pentru că dragostea lui Dumnezeu a avut milă de cei care odată s-au îndepărtat de El.... Dragostea însăși a oferit jertfa.... Dumnezeu, în Iisus, i-a răscumpărat pe oameni din păcat și le-a deschis din nou calea spre împărăția luminii și a binecuvântării....

Amin

❖❖ "Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi...." Eu Însumi, Cuvântul etern, am coborât pe Pământ și am luat trup.... A fost un act de iubire și de milă extrem de mare faptul că M-am simțit îndemnat să iau legătura cu oamenii care se distanțaseră la nesfârșit de Mine, care nu mai erau în stare să audă vocea Mea, care nu mai erau în stare să audă Cuvântul Meu în ei înșiși, care nu mai aveau nici un fel de legătură cu Cuvântul din eternitate.... Ei înșiși au provocat această mare distanță față de Mine și niciodată nu ar mai fi fost posibil ca ei înșiși să ridice această mare distanță față de Mine prin propriile lor forțe, niciodată nu ar mai fi fost posibil ca ei să audă Cuvântul Meu așa cum a fost la început, când am fost capabil să comunic cu toate creațiile Mele chemate la viață de Mine prin Cuvânt.... Iată de ce iubirea Mea însăși a umplut distanța imensă.... Eu Însumi am venit pe Pământ și am luat trup și acum am căutat să intru în contact cu creaturile Mele pentru a Mă adresa din nou lor și pentru a le construi o punte care să le conducă înapoi la Mine în împărăția luminii și a fericirii.... Eu Însumi sunt Cuvântul din eternitate, dar nu aș fi putut, evident, să Mă adresez de Sus unei ființe umane pentru a nu o constrânge, ea care, în calitate de creație liberă, își luase odinioară originea din Mine. Ei trebuiau să pășească pe podul către Mine în toată libertatea voinței, iar Eu nu puteam realiza acest lucru decât prin adresarea Mea care, totuși, nu avea voie să sune neobișnuit, ci suna ca un cuvânt rostit de la persoană la persoană. Și de aceea am preluat trupul.... Am luat învelișul uman al lui Iisus și acum M-am adresat oamenilor în el.... Dar era Cuvântul Meu cel care le răsuna acum, și prin acest Cuvânt am putut să le arăt oamenilor calea, am putut să-i instruiesc și să le fac cunoscută voința Mea, am putut să le vestesc Evanghelia, învățătura divină a iubirii, care era menită să le readucă sufletele în starea în care fiecare să poată auzi Cuvântul Meu în sine, dacă aceasta era voința lui serioasă.... Dar mai întâi oamenii trebuiau să fie răscumparați de păcat și de moarte, mai întâi trebuia să fie răscumpărată fosta vină a păcatului de apostazie față de Mine, pentru ca legătura cu Mine să poată fi apoi încununată cu "revărsarea spiritului Meu".... pentru ca ființa umană însăși să poată auzi din nou vocea Mea în sine, așa cum a fost la început.... "Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi...." Cât de puțini oameni înțeleg semnificația acestor cuvinte; Cuvântul Etern Înșuși a coborât pe Pământ, pentru că omenirea era în cea mai mare suferință, nu știa nimic despre starea ei mizerabilă, despre lipsa de lumină, despre întunericul spiritual în care umbla.... A stat complet departe de Mine și nu a făcut nimic pentru a reduce această distanță imensă față de Mine. Iar oamenii pot fi ajutați doar prin învățături care corespund adevărului.... Ei trebuiau să învețe despre voința Dumnezeuului și Creatorului lor, iar această voință trebuia să le fie vestită de către Mine Însumi.... Eu Însumi a trebuit să Mă adresez lor și nu am putut să o fac decât prin intermediul unei ființe umane.... Astfel M-am întrupat în această ființă umană și numai așa a fost posibil să instruiesc oamenii în tot adevărul, să le atrag atenția asupra modului lor greșit de viață, să îi informez despre voința Mea și să le exemplific viața pe care ar trebui să o ducă ei înșiși pentru a ieși din nou din întunericul lor spiritual, pentru a urma calea pe care le-am arătat-o oamenilor, astfel încât să poată obține din nou viața veșnică. Căci ei au fost influențați de adversarul Meu, care i-a convins în mod constant să ducă un mod de viață lipsit de iubire (3.4.1962), în care atunci erau și rămâneau neputincioși și nu reușeau să obțină nimic pentru ascensiunea lor. Eu Însumi le-am dat dovada că dragostea are un efect la fel de puternic. Am vindecat bolnavi și am făcut și alte minuni pe care numai puterea iubirii le putea aduce.... De asemenea, i-am informat despre consecințele unui mod de viață lipsit de iubire.... Pentru că mai întâi a trebuit să le explic oamenilor de ce se aflau în suferință fizică și spirituală.... A trebuit să-i informez că starea lor umană nu poate fi numită fericită și ce ar trebui să facă pentru a atinge beatitudinea.... Și trebuiau să audă toate acestea din gura lui Dumnezeu.... Ei trebuiau să poată auzi Cuvântul Meu, și astfel Cuvântul Înșuși a coborât pe Pământ și a luat trup.... În starea primordială, Cuvântul răsuna în fiecare ființă și era cauza unei fericiri incomensurabile.... Și ființele însele au renunțat la această fericire pentru că s-au îndepărtat în mod voluntar de Mine și, astfel, nu au mai putut nici să audă Cuvântul Meu, pentru că acest Cuvânt era o iluminare directă a iubirii din partea Mea, pe care ființele, însă, o respingeau acum. Dificultățile copleșitoare ale oamenilor de pe Pământ au determinat dragostea și mila Mea să Mă apropie de ei și să-i întâlnesc în Cuvânt, în ciuda rezistenței lor.... Și oricine care a aprins în sine doar o scânteie de iubire, de asemenea, M-a recunoscut și a acceptat Cuvântul Meu....

De asemenea, el a recunoscut divinitatea în Mine și M-a urmat.... Dar, în cea mai mare parte, ei au văzut în Mine doar ființa umană și astfel au apreciat Cuvântul Meu doar ca pe cel al unei ființe umane.... Eram în mijlocul lor și ei nu M-au recunoscut.... Cu toate acestea, am reușit să proclam Evanghelia iubirii, am reușit să prezint mereu și mereu oamenilor învățătura divină a iubirii și am reușit să Îmi formez ucenicii și apoi să îi trimit în lume cu misiunea de a proclama Evanghelia Mea și de a mărturisi despre Mine Însuși.... Cuvântul Însuși venise pe Pământ și se întrupase pentru binecuvântarea omenirii.... Și ori de câte ori răsună Cuvântul Meu, iubirea și mila Mea infinită se apleacă spre umanitate și își iradiază iubirea în inimile oamenilor, care acceptă de bunăvoie Cuvântul Meu, care îl ascultă și îl recunosc ca fiind vocea Tatălui lor și care Îmi sunt recunoscători pentru marele dar al harului.... Căci Eu Însuși sunt Cuvântul din veșnicie și oricine Mă ascultă intră în cel mai apropiat contact cu Mine Însuși și își va atinge și el scopul final pe acest Pământ, va găsi unirea deplină cu Mine, Dumnezeu și Tatăl său, la Care s-a întors în sfârșit și va fi veșnic fericit....

Amin

Iisus a suferit nespus de mult....

B.D. Nr. 8463

10. aprilie 1963

În mod repetat, ar trebui să vă amintiți ce a suferit omul Iisus pentru voi, pentru că dragostea Lui a vrut să vă ajute să vă eliberați din robia Satanei. El a luat asupra Sa toată vina voastră și a îndurat suferințe supraomenești ca ispășire pentru această vină și, în cele din urmă, a plătit pentru această vină cu cea mai chinuitoare moarte pe cruce. Și chiar dacă magnitudinea sacrificiului Său și amploarea suferinței Sale vă sunt prezentate în mod repetat, vă este imposibil din punct de vedere emoțional să empatizați cu această suferință, și totuși ar trebui să vă gândiți adesea la ea pentru a putea aprecia și dragostea Sa nespus de mare pentru voi, care L-a motivat să îndeplinească actul Său de Mântuire. Sufletul Său era curat și fără pată, a venit din cele mai înalte sfere de lumină în lumea întunecată și păcătoasă, a venit la o umanitate care era păcătoasă din cauza apostaziei sale trecute față de Dumnezeu și care a păcătuit și în viața pământească, deoarece se afla sub influența adversarului care o împingea în mod constant spre lipsa de iubire și căruia, prin urmare, nu i se putea împotrivi deoarece era complet slăbită de povara păcatului primordial.... Oamenii se aflau ei înșiși într-un întuneric dens și, prin urmare, nu puteau să vadă prin dușmanul sufletului lor și, astfel, se aflau în cea mai profundă adversitate spirituală și nu ar fi putut niciodată să se elibereze de el prin propriile lor forțe. Iar lui Iisus i s-a făcut milă de această umanitate, ei erau frații Săi căzuți care ar fi rămas veșnic despărțiți de Tatăl și căroră de aceea a vrut să le aducă ajutor, căroră a vrut să le arate din nou calea care duce înapoi în casa Tatălui. Iisus s-a oferit voluntar pentru o lucrare de ispășire pe care voi, oamenii, nu o puteți măsura în amploarea ei.... El a suferit fizic și sufletește, pentru că tot ceea ce i s-a putut face pentru a-L chinui, orice suferință și durere i s-a putut provoca, aceasta a fost făcută de oameni care erau adepții adversarului și care doreau să împiedice cu toată puterea lor actul de Mântuire.... Dar ceea ce a îndurat sufletul în domeniul prințului întunericului, la mila slujitorilor și complicilor săi, este de neînțeles pentru voi, oamenii, pentru că el a venit dintr-o sferă divină, plină de lumină și a coborât în iad, în tărâmul adversarului lui Dumnezeu, unde era întuneric și unde sufletul trebuia acum să îndure un chin incomensurabil, pentru că tot ceea ce era păcătos și întunecat îl atinge dureros, pentru că tot ceea ce era nespirtual se agăța de suflet și încerca să-l tragă cu el în jos, în adâncuri nesfârșite.... Dar el a rezistat, s-a folosit de puterea de la Dumnezeu.... Căci sufletul lui Iisus era plin de iubire, și această iubire a fost forța sa care a făcut posibilă lucrarea de mântuire pentru el.... Iisus a văzut starea de mizerie a oamenilor pe Pământ, a văzut neputința și orbirea lor și, în dragostea Sa, a pornit lupta cu cel care îi avea pe oameni sub controlul său, care îi afundase în mizerie și voia să-i împiedice să găsească calea de ieșire. El (Iisus) s-a opus urii și lucrării sale rele cu dragostea Lui.... Și această iubire a fost mai puternică decât ura, l-a învins pe adversar.... Iubirea s-a sacrificat pentru semeni, iar iubirea, prin moartea Sa pe cruce, i-a cumpărat pe oameni liberi de cel care îi ținea captivi.

(10.4.1963) Prețul a fost foarte mare, El Și-a dat ultima suflare pentru vina de păcat a oamenilor, S-a jertfit pe Sine.... El a dovedit adversarului că iubirea este mai puternică decât ura, că iubirea poate realiza totul, că nu se dă înapoi nici măcar de la moarte dacă vrea să dea libertate celor lipsiți de

libertate, dacă vrea să readucă morții la viață, dacă poate smulge prizonierul din temnicerul său.... Nici o durere și nici o agonie nu a fost prea mare pentru ca Omul Iisus să se abțină de la actul de Mântuire, căci compasiunea Lui pentru omenirea păcătoasă era atât de profundă încât nimic nu-L mai speria și a mers la moarte cu devotament și de bunăvoie, că a îndurat dinainte suferințe supraomenești pentru păcatele omenirii.... Și când voi, oamenii, vă gândiți la acest lucru, atunci trebuie să vă grăbiți spre El cu o dragoste arzătoare, trebuie să vă grăbiți la cruce pentru a face parte dintre cei pentru care omul Iisus și-a vărsat sângele.... Trebuie să fiți atât de pătrunși de puterea iubirii Sale încât să-i răspundeți reciproc din adâncul inimii și să vă dăruiți complet Lui pentru a deveni și a rămâne ai Lui pentru totdeauna.... Nu vă puteți aminti suficient de des de suferința și moartea Lui, și atunci vă veți apropia din ce în ce mai mult de El atunci când veți fi pătrunși de gândul că toată suferința pe care El a îndurat-o a fost a voastră pentru a ispăși marea vină.... și că El v-a răscumpărat de ea.... Acest lucru a fost posibil numai prin iubirea care a fost adăpostită în El.... Iar această iubire a fost Dumnezeu Însuși, Care l-a pătruns complet pe omul Iisus și l-a dat puterea de a duce la bun sfârșit lucrarea de milă și de a-l învinge pe adversar, căci iubirea este puterea în fața căreia a trebuit să cedeze chiar și adversarul lui Dumnezeu.... astfel încât el trebuie să se despartă de acele suflete care iau calea crucii, care îl recunosc pe Iisus Hristos ca Răscumpărător divin și îi cer ca să le ierte vina....

Amin

Vinerea Mare....

B.D. Nr. 7083

4. aprilie 1958

Amintiți-vă mereu numai de iubirea Mea nesfârșită pentru voi, care M-a determinat să săvârșesc lucrarea de răscumpărare pentru voi.... Ceea ce a trăit și a îndurat omul Iisus pe Pământ a făcut din dragoste pentru semenii Săi, pe care îi știa în cea mai mare nevoie spirituală. Ca ființă umană, El era deja conștient de marea vină a oamenilor din cauza păcatului și de lipsa de speranță de a se elibera de el fără ajutor. Această cunoaștere a fost efectul vieții Sale de iubire și, prin urmare, l-a făcut milă de umanitate și a dorit să o ajute. În același timp, însă, El a recunoscut, de asemenea, ca rezultat al iubirii Sale, că trebuia să îndeplinească o misiune.... că Eu Însuși Îl trimisese pe Pământ pentru ca El să Mă slujească drept acoperământ și astfel Eu Însuși să pot săvârși actul de Mântuire pentru răscumpărarea acestei mari vinovății a păcatului în El.... Și în conformitate cu această misiune s-a împlinit umblarea Sa pe Pământ.... un drum de greutate și suferințe incomensurabile care trebuia mai întâi să-L lase să se maturizeze și pe care șederea Sa în mijlocul oamenilor păcătoși l-a pregătit deja pentru sufletul Său. Căci sufletul Său a coborât din împărăția luminii în întuneric. Dar învelișul pământesc care îi adăpostea sufletul a trebuit mai întâi să fie purificat prin acele suferințe și greutăți, prin lupte constante împotriva dorințelor și patimilor care se agățau de el, pentru a deveni un receptacol demn pentru Mine Însuși, Care acum Îl umplea complet și devenea astfel una cu El.... Și acum a început misiunea Sa propriu-zisă: Să aducă lumină oamenilor, să le vestească adevărul, să propovăduiască Evanghelia iubirii și, astfel, să le arate și să le exemplifice calea pe care trebuiau să o urmeze și ei dacă doreau să intre în împărăția luminii și a fericirii după moarte.... și apoi să încheie drumul Său pământesc cu o incomparabilă operă de milostenie.... cu cea mai amară cale a suferinței Sale și cu cea mai dureroasă moarte pe cruce ca jertfă pentru păcatele omenirii.... Și această misiune a fost într-adevăr îndeplinită de o ființă umană, dar Eu Însuși am fost în această ființă umană, Eu Însuși, ca Iubire Eternă, am săvârșit lucrarea de răscumpărare, căci numai Iubirea era capabilă de un asemenea sacrificiu, numai Iubirea putea îndura agonia drumului crucii și numai Iubirea putea să adune puterea de a răbda în deplină conștiință până la moartea Sa.... Și, deși omul Iisus a strigat pe cruce: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit", acest strigăt a fost totuși doar o mărturisire că divinitatea din El nu L-a îndemnat la fapta Sa, ci că omul Iisus a făcut jertfa pentru semenii Săi în deplină libertate de voință, că iubirea din El Însuși L-a îndemnat să o îndeplinească, ceea ce, totuși, nu L-a făcut lipsit de libertate în gândirea și în acțiunea Sa. Omul Iisus a luat pe umerii Săi întreaga povară a păcatelor omenirii și a mers cu ea la cruce.... Niciunul dintre voi, oamenii, nu poate înțelege această rostire în toată profunzimea ei.... Deși Eu Însuși am săvârșit lucrarea de milă, pentru că fără iubire nici omul Iisus nu ar fi fost în stare să ia asupra Sa această măsură de suferință și

chinuri.... , totuși, din nou, "Divinitatea" nu a fost în stare să sufere și, prin urmare, măsura durerii și a suferinței a trebuit să fie îndurată de un suflet capabil să sufere, o ființă umană al cărei trup era sensibil la durere și care, prin urmare, a ispășit, ca să spunem așa, ceea ce întreaga umanitate devenise vinovată față de Dumnezeu. Iar sufletul Său a suferit de asemenea în mod indescritibil, deoarece venea din împărăția luminii, iar întunericul de pe Pământ însemna deja pentru el un chin de nedescris.... Omul Iisus era "Fiul Meu, în Care am binevoit...." El era îndreptat spre Mine cu toate simțurile, cu toată dragostea Sa, se mișca în mijlocul omenirii păcătoase și sufletul Său Mă căuta permanent pe Mine, Dumnezeu și Tatăl Său din veșnicie, dragostea Sa M-a obligat să curg permanent în El, și astfel a putut avea loc unificarea ființei umane cu Dumnezeu, sau de asemenea: "întruparea lui Dumnezeu" a putut avea loc într-o ordine complet legală. Căci nu am putut niciodată să aleg pentru locuința Mea un înveliș uman care să nu fi fost iubire pură, deoarece Eu Însuși nu M-aș fi putut uni cu ceva impur.... Și orice substanță imatură a fost spiritualizată prin calea suferinței omului Iisus și, în același timp, vina păcatului a fost înlăturată pentru întreaga umanitate, deoarece Unul s-a sacrificat pe Sine Însuși din dragoste pentru semenii Săi. Omul Iisus M-a glorificat pe Mine Însuși prin moartea Sa, iar Eu L-am glorificat alegându-L ca acoperământ vizibil al Meu pentru eternitate.... devenind Divinitatea vizibilă în El pentru toate ființele Mele create care se fac demne de "contemplarea lui Dumnezeu". Atâta timp cât rămâneți pe Pământ, nu vă puteți decât imagina iubirea Mea infinită care v-a ajutat să deveniți liberi prin actul de Mântuire.... Dar nu veți înțelege acest act de milă în toată profunzimea sa decât atunci când veți fi intrat voi înșivă în împărăția luminii, când lumina cunoașterii va străluci din nou prin voi, așa cum a făcut-o odinioară.... Atunci veți putea participa și voi înșivă, o veți trăi ca fiind prezentă și abia acum veți înțelege iubirea Mea infinită, care a făcut totul pentru a-și recâștiga copiii pierduți cândva pentru ea prin acea mare vină a apostaziei de la Mine....

Amin

"Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?...."

B.D. Nr. 8201

27. iunie 1962

Suferința și moartea Mea pe cruce a fost de nedescris și orice descriere a suferinței este doar o slabă comparație cu ceea ce am suferit, pentru că am prevăzut fiecare fază a actului Meu de Mântuire, știam în ce consta sarcina Mea finală și nu am avut nicio consolare de a putea reduce agonia pentru Mine Însuși, pentru că a trebuit să îndur ultimele ore ca o simplă ființă umană, cu siguranță am avut toată puterea, deoarece puterea dragostei lui Dumnezeu, Tatăl Meu din veșnicie, a curs prin Mine până la sfârșit, dar Eu Însuși nu am mai permis forței iubirii prin voința Mea, nu i-am mai permis să aibă efect în Mine pentru a reduce sau a anula durerea cu ajutorul ei, altfel nu s-ar fi încheiat actul de Mântuire, care a necesitat cel mai mare grad de suferință pentru a răscumpăra vina copleșitoare a umanității de păcatul originar.... Iar Divinitatea din Mine știa de voința Mea și, de asemenea, M-a lăsat să fac ce vreau, s-a retras pentru că așa am vrut Eu, pentru a dobândi cel mai înalt grad al iubirii Mele pentru oameni, care, din nou, se aplica doar Tatălui Meu, pentru care tânjeam în cea mai mare adversitate, în cea mai mare suferință și mai ales în ultimele minute de viață ale trupului Meu.... Și acest dor a crescut pentru că nu Mă mai foloseam de lucrarea Lui, de puterea Lui de iubire.... Și în acest dor după El, Tatăl Meu din veșnicie, am strigat cuvintele: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?...." Eu Însuși am vrut să desăvârșesc lucrarea de milă pentru omenirea păcătoasă ca ființă umană, pentru că aceasta era cea mai mare iubire pe care o puteam arăta Tatălui Meu, că M-am lăsat să fiu bătut în cuie pe cruce în locul Lui, pentru că El Însuși a coborât totuși pe Pământ și a sălășluit în Mine, pentru că El Însuși a vrut să aducă lucrarea de răscumpărare pentru copiii Săi, dar ca "Dumnezeu" nu a putut suferi.... Și astfel am preluat pentru El toată suferința și durerea și am îndurat-o până la sfârșit.... Oricât de des și pe cât de ușor de înțeles aș încerca să vă explic acest lucru.... nu veți putea niciodată să-l înțelegeți pe deplin până când nu vă va primi împărăția spirituală, împărăția luminii și a fericirii.... Și întotdeauna doar explicația cea mai simplă este cuvântul: "Eu și Tatăl suntem una...." Era deja unirea completă și, de aceea, am putut pronunța: "S-a isprăvit...." "Omul" Iisus își dăduse viața, suferise ca un om și îndurase o moarte chinuitoare de nedescris.... Dar se unise și cu Dumnezeirea eternă, căci dragostea a fost în omul Iisus până la sfârșit, altfel nu ar fi spus: "Tată, iartă-

le lor, căci nu știu ce fac". Iar dacă "iubirea" a tăcut, acest lucru era necesar pentru a duce la bun sfârșit actul Mântuirii, astfel încât moartea să poată fi acum constatată și de toți oamenii din mediul Său.... pentru ca trupul Său să poată fi așezat în mormântul din care a înviat a treia zi.... Fiecare exprimare a spiritului lui Dumnezeu în final ar fi putut totuși să-i facă pe oameni să se îndoiască de moartea lui Iisus pe cruce, pentru că atunci ar fi recunoscut legătura Lui cu Mine și credința în actul de Mântuire era acum inevitabil consecința, însă aceasta trebuia să fie o decizie liberă a voinței.... Nici voi nu veți putea înțelege încă bine acest lucru, însă de îndată ce vă veți uni spiritul vostru cu eternul Spirit al Tatălui vă veți ilumina și veți înțelege și voi Cuvântul Meu, care încearcă mereu să vă ofere clarificări pe care acum sunteți capabili să le înțelegeți în funcție de gradul de maturitate sau de iubire al sufletului vostru. Căci tocmai despre actul de Mântuire vă va fi transmis adevărul pur și vă va fi dată o înțelegere deplină, astfel încât să înțelegeți măreția iubirii Mele Care a coborât pe Pământ pentru voi, oamenii, pentru vina voastră de păcat, Care a înfăptuit actul de Mântuire pentru a vă deschide din nou calea spre Tatăl, pentru a vă ispăși marea voastră vină de păcat, căci aceasta v-a blocat veșnic calea spre casa Tatălui....

Amin

Sângele lui Hristos.... Datoria păcatului....

B.D. Nr. 5478

2. septembrie 1952

Pentru voi, copiii Mei de pe Pământ, Mi-am vărsat sângele Meu; pentru voi am mers pe calea cea mai grea, căci am vrut să vă ajut să ieșiți din adâncul din care nu ați fi putut ieși niciodată prin propriile forțe.... pentru voi am murit pe cruce.... Jertfa pe care am vrut să o ofer lui Dumnezeu Tatăl a fost acceptată, a fost oferită pentru voi.... Astfel, voi, oamenii de pe Pământ, ar trebui să trageți beneficiul; ceea ce am implorat la Dumnezeu și pentru ceea ce am adus jertfa, ar trebui să fie de folos vouă, copiiiilor pământeni, pentru că aveți nevoie de ajutor în starea în care vă aflați când am coborât pe Pământ. Totuși, am știut de asemenea că nu numai oamenii în timpul cât am fost pe Pământ erau în nevoie; am știut că atâta timp cât Pământul există, oamenii de pe el nu pot să-și îndeplinească sarcina lor pământească pentru că sunt prea slabi, și Mi s-a făcut milă de întreaga umanitate, chiar și de cei din trecut și din viitor, și i-am inclus pe toți oamenii în actul de mântuire, am dobândit haruri fără măsură pentru toți oamenii, de care ei se pot folosi acum pentru a-și atinge scopul pe Pământ. Moartea Mea jertfelnică a fost o operă de maximă milă, Mi-am asumat o stare de suferință în deplină conștiință și liber arbitru, pe care nu aș fi putut să o îndur fără forța divină a iubirii, însă adversitatea îngrozitoare a umanității M-a făcut să îndur și să iau asupra Mea tot ce era posibil pentru a o ajuta. Știam foarte bine că divinizarea completă a Ființei Mele încununa actul Meu de Mântuire, dar nu am făcut-o de dragul acestui scop, ci numai din dragoste pentru ființa spirituală suferindă care se îndepărtase de Dumnezeu, care era atât de îndepărtată de Dumnezeu și, prin urmare, nenorocită. Iubirea M-a umplut de o asemenea putere încât Mi-am tras puterea din ea pentru lucrarea de milostivire, încât am suferit și am murit pentru umanitate în dureri fizice de nedescris. Mi-am dat viața pe cruce pentru frații Mei nefericiți, care odinioară emanaseră din Dumnezeu ca și Mine, dar care părăsiseră calea care le era destinată. Am cunoscut fericirea apropierei de Dumnezeu și Mi-a fost milă de nenorocirii căzuți.... Cu toate acestea, știam și despre dragostea lui Dumnezeu pentru toate creațiile Sale vii și am vrut să aduc înapoi la El ceea ce se îndepărtase voluntar de El.... Dragostea Mea pentru Dumnezeu era copleșitoare, la fel ca și dragostea Mea pentru tot ceea ce ieșise din El. Numai datorită acestei iubiri Dumnezeu a acceptat jertfa Mea.... Iar iubirea Mea a implorat la Dumnezeu pentru iertarea vinovăției care era atașată persoanei căzute și care nu putea fi răscumpărată în alt mod, deoarece consta în lipsa de iubire. Prin urmare, numai iubirea putea face această jertfă și, astfel, nu moartea pe cruce ca atare, ci iubirea pentru oameni dovedită prin această moarte a fost cea pe care Dumnezeu a acceptat-o acum ca ispășire.... Mi-am vărsat sângele pentru voi, oamenii, și astfel am făcut ispășire pentru ceea ce ați făcut, am luat asupra Mea păcatul vostru și l-am ispășit.... Dar și voi, oamenii, trebuie să vă faceți partea voastră, trebuie să fiți dispuși să fiți răscumpărați prin moartea Mea pe cruce. Trebuie să vreți ca lucrarea harului să se împlinească și pentru voi, trebuie să vă folosiți de binecuvântări recunoscându-Mă pe Mine și actul Meu de mântuire și alăturându-vă de bunăvoie rândurilor celor

pentru care am murit pe cruce. Fără această recunoaștere și fără voia voastră, sunteți și rămâneți împovărați de vina păcatului și în lanțurile celui care v-a făcut să cădeți. Eu am săvârșit într-adevăr actul de Mântuire pentru voi toți, însă numai voința voastră îl face efectiv pentru voi, căci nu puteți fi niciodată răscumpărați împotriva voinței voastre de un păcat pe care l-ați comis de bunăvoie. Trebuie să vă puneți voi înșivă la crucea lui Hristos, trebuie să Mă recunoașteți și să Mă chemați, trebuie să Îmi mărturisiți vina voastră și să Îmi cereți să o port pentru voi și să o răscumpăr cu sângele Meu.... și toată vina voastră va fi iertată de dragul iubirii Mele....

Amin

Coborârea la iad.... Opoziție împotriva lui Lucifer....

B.D. Nr. 6531
25. aprilie 1956

Este adevărat că am coborât la iad după moartea Mea pe cruce și că am adus mântuirea și celor care nu intraseră încă pe poarta fericirii veșnice, pentru că această poartă a trebuit mai întâi să fie deschisă prin moartea Mea pe cruce.... Nenumărate suflete așteptau ceasul răscumpărării lor și Eu le-am apărut ca omul Iisus și le-am prezentat suferința și moartea Mea, pentru că și ei trebuiau să Mă mărturisească liber ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii. Dar am fost recunoscut și de cei care au trăit un mod de viață bun pe Pământ; nu am fost respins de toți, totuși, nenumărate suflete s-au împotrivit și ele și au respins darul de har al Mântuirii Mele. Influența adversarului Meu asupra acestor suflete a fost atât de puternică, încât ele nu au văzut în Mine decât ființa umană care se răzvrătise împotriva conducătorilor pământești și, prin urmare, a fost condamnată la moarte.... Libertatea voinței trebuia să fie lăsată tuturor acelor suflete. Și de aceea nu am putut să apar în putere și glorie.... A trebuit să umblu printre ei așa cum umblasem printre oamenii de pe Pământ.... ca o ființă umană Care a încercat doar să-i convingă de misiunea Sa și de lucrarea de mântuire împlinită prin Cuvânt. Dar adversarul Meu nu a vrut să predea sufletele, deși pentru prima dată a devenit conștient de efectul actului Meu de Mântuire.... el nu a putut reține sufletele care M-au mărturisit, care au vrut de bunăvoie să Mă urmeze prin poarta care le-a fost deschisă de Mine.... Ei au fost scoși de sub puterea lui, au rupt cătușele pentru că și-au luat puterea de la Mine, pentru că Eu Însumi le-am desfăcut lanțurile.... Cu atât mai mult adversarul Meu s-a dezlănțuit printre adepții săi, iar acum a început cu adevărat lupta luminii împotriva întunericului (lupta întunericului împotriva luminii), care nu a încetat niciodată și de aceea face ravagii pe Pământ și în împărăția spirituală.... Am coborât la iad pentru a aduce mântuirea tuturor celor care și-au încheiat deja viața pământească înainte de coborârea Mea.... tuturor celor care, în ciuda unui mod de viață corect, se aflau încă în puterea celui care, ca adversar al Meu, Mă ataca și pe Mine Însumi și împotriva căruia am dus, prin urmare, lupta pe Pământ pentru toate sufletele pe care le ținea în robie.... Și a pierdut o mare parte din adepții săi.... Eu aș fi murit pentru toate acele suflete și toate ar fi putut fi eliberate de el. Dar furia lui a fost nemărginită când s-a văzut lipsit de adepții săi.... când a trebuit să realizeze că Eu obținusem o victorie asupra lui care, totuși, fusese obținută doar prin iubire. Și el ar fi putut să se predea iubirii, dar puterea sa, posesiunile sale, erau încă prea mari și s-a împotrivit forței Mele de iubire, astfel încât nici asupra lui ea nu și-a putut face efectul. Dar a venit momentul în care a trebuit să recunoască faptul că puterea lui era frântă.... Trebuia să-și dea seama că își găsisse Domnul în omul Iisus, a cărui iubire realizase unirea cu Mine.... Și, prin urmare, ura lui nu făcea decât să crească și mai mult, pentru că în Răscumpărătorul divin Iisus Hristos avea acum un adversar feroce, Care putea să-i smulgă pe urmașii săi în virtutea iubirii Sale. Dar, cum liberul arbitru al fiecărei ființe este decisiv, adversarul Meu a considerat totuși că aceasta era o soluție favorabilă pentru el însuși și se străduiește în permanență să influențeze voința victimelor sale, fie pe Pământ, fie în împărăția spirituală. Dar Eu am coborât la iad după răstignirea Mea, și cobor la iad din nou și din nou pentru a aduce răscumpărarea tuturor celor care vor să se elibereze de el, iar el nu va putea să Mă împiedice să fac acest lucru, nu va putea niciodată să rețină cu forța sufletele care vor să-Mi urmeze chemarea.... Puterea lui a fost frântă de moartea Mea pe cruce, dar nici măcar această moarte pe cruce nu a putut să-i frângă rezistența, ura și voința lui sunt de neclintit, activitatea lui este fundamental rea și natura lui este complet lipsită de iubire.... De aceea îi lipsește și puterea de a da viață morților. Puterea care i-a mai rămas este folosită întotdeauna doar

pentru activitatea negativă și, prin urmare, puterea pozitivă trebuie să îi invalideze tot mai mult activitatea.... ea trebuie să câștige iubirea pentru sine și să atragă la sine toată lipsa de viață și să o trezească din nou la viață.... Prin coborârea Mea la iad a început întoarcerea la Mine a celor căzuți odinioară, a început trezirea la viață a celor morți, căci iubirea dovedise că este mai puternică decât ura, iubirea a plătit pe cruce vina care a cauzat moartea ființelor. Și astfel, viața a fost cumpărată pentru ele, cel care pusese ființele în starea de moarte a fost învins....

Amin

Suferință și moarte....

B.D. Nr. 6233

9. aprilie 1955

Suferința și moartea Mea pe cruce nu au putut fi evitate, a trebuit să beau paharul până la capăt, a trebuit să iau totul asupra Mea pentru ca lucrarea de răscumpărare să se împlinească pentru voi, oamenii, care v-a eliberat de orice vinovăție.... Doar conștientizarea situației voastre jalnice M-a determinat să fac acest sacrificiu, căci inima Mea era plină de iubire pentru voi.... și această iubire a vrut să înlăture de la voi soarta cumplită care vă aștepta după moartea fizică.... Pentru că știam despre această soartă cumplită, pentru că am putut lăsa să treacă prin fața ochilor Mei atât fericirea din împărăția luminii, cât și suferința și chinul din împărăția întunericului și pentru că dragostea Mea era pentru voi, ca frați ai Mei căzuți, de aceea am căutat o cale de ieșire care să vă evite soarta cumplită.... Eu Însumi am luat asupra Mea toată vina păcatului și astfel am luat calea crucii.... Ceea ce Mi s-a făcut pe Pământ a fost, ca să spunem așa, doar simbolul a ceea ce a însemnat pentru Mine întreaga povară a păcatului, o povară incomensurabil de apăsătoare, dureroasă și sfâșietoare, care de nenumărate ori M-a aruncat la Pământ și pe care totuși am purtat-o din imensă dragoste.... Orice durere pe care trupul Meu a putut să o îndure, am luat-o și Eu asupra Mea, pentru că am purtat povara păcatului pentru voi, am vrut să fac ispășire pentru el, ceea ce ar fi trebuit voi să suportați irevocabil.... ceea ce nu ați fi putut face în veșnicie. Am suferit și am luptat, am transpirat cu adevărat sânge, am privit în toate adâncurile iadului, iar frica și groaza Mi-au sfâșiat sufletul. Am îndurat tot ceea ce voi înșivă ar fi trebuit să suferiți.... Iar dragostea Mea pentru voi mi-a dat puterea de a persevera până în ceasul morții. Nu există nici o comparație pentru aceste suferințe ale Mele, nici o ființă umană nu ar fi îndurat această măsură.... Dar M-am oferit pe Mine Însumi de bunăvoie, pentru că știam că numai așa puteți fi răscumparați din robia lui Satana.... Știam deja dinainte ce Mă aștepta și am purtat și această povară cu Mine, am luat în mod conștient calea a cărei țintă finală era crucea, dar am suferit de nedescris din cauza acestei cunoașteri ale Mele și de aceea nu am putut fi niciodată fericit în mijlocul a lor Mei. Am văzut dezastrul provocat sufletelor, am văzut eșecul vieții lor pământești dacă aș fi eșuat și nu le-aș fi adus mântuirea din păcat și moarte.... Și această cunoaștere Mi-a întărit voința, astfel încât M-am predat destinului Meu fără să Mă împotrivesc, ceea ce fusese și scopul vieții Mele pe Pământ.... Și totuși a trebuit să Mă lupt până la sfârșit, până la sfârșit povara s-a adunat atât de mult în fața Mea, încât am simțit că Mi se diminuează puterile și de aceea am strigat la Dumnezeu ca ființă umană să lase paharul să treacă de la Mine.... Cu toate acestea, puterea iubirii Mele a fost mai puternică decât slăbiciunea Mea umană.... Iar ziua suferinței Mele de nedescris și a morții Mele pe cruce a devenit ziua răscumpărării de orice vină pentru voi, oamenii.... Iar cunoașterea acestui lucru M-a făcut să iau totul asupra Mea cu răbdare, pentru ca în final să pot exclama: "S-a isprăvit....". Și sufletul Meu a putut să se întoarcă de unde a venit, căci prin moartea Mea a avut loc unificarea deplină cu Tatăl, de la Care am și ieșit odată....

Amin

Învierea lui Iisus.... Paște....

B.D. Nr. 8158

23. aprilie 1962

Trupul Meu a înviat în a treia zi.... Și chiar dacă acest proces pare neverosimil pentru oameni, pentru că nu pot aduce nici o dovadă în acest sens, totuși, va fi proclamat mereu și mereu omenirii, prin spiritul Meu, că am înviat cu adevărat din morți. Căci prin actul Meu de Mântuire am

învins moartea, pe care adversarul Meu a adus-o mai întâi în lume prin căderea sa în abis. Iar prin învierea Mea v-am dovedit în același timp vouă, oamenilor, că nu există moarte pentru ființa spiritualizată, că, prin urmare, schimbarea înapoi la ființa primordială.... care se realizează printr-o viață de iubire, așa cum am exemplificat-o Eu oamenilor.... exclude, de asemenea, orice stare de moarte, orice neputință și slăbiciune, și că sufletul poate intra acum în viața veșnică imediat ce a realizat această transformare în viața pământească.... Moartea a fost învinsă prin jertfa Mea de pe cruce, căci păcatul primordial a fost astfel răscumpărat și ființei i s-a dat din nou posibilitatea de a realiza schimbarea înapoi la ființa sa primordială, ceea ce garantează acum și viața veșnică. Am vrut să vă ofer dovada că și trupul de carne se poate spiritualiza și astfel nu trebuie să se teamă nici de moarte, dacă ființa umană ar reuși să-și spiritualizeze trupul încă de pe Pământ.... În calitate de ființă umană Iisus, Eu Însuși am spiritualizat toate substanțele încă imature ale trupului Meu prin viața Mea de iubire, le-am adus la maturitate; iubirea a îmbunătățit toate substanțele nespirtuale din Mine și le-a făcut să se unească cu sufletul Meu, astfel încât trupul și sufletul să se unească cu Eternul Dumnezeu-Spirit din Mine și astfel s-a realizat unificarea completă cu acesta din urmă. Iar o ființă complet spiritualizată nu mai poate fi supusă morții, căci moartea este o stare de slăbiciune, dar o ființă spiritualizată este lumină și putere din belșug și liberă de orice robie. Astfel, procesul învierii Mele a fost evident și pentru oameni, căci ei au găsit mormântul Meu gol.... Era de înțeles că necredincioșii au vrut să facă credibilă răpirea trupului Meu pentru semenii lor, dar nici ei nu au putut dovedi acest lucru.... Și numai credincioșii vor accepta vreodată învierea Mea ca adevăr, oamenii care sunt deja uniți intim cu Mine prin iubire sau prin buna lor voință de a umbla corect în fața ochilor Mei.... Dar faptul că a avut loc este adevărat, pentru că nu a făcut decât să împlinească promisiunile care au ajuns la oameni prin intermediul văzătorilor și profeților. Iar învierea Mea a fost o mare înfrângere pentru adversarul Meu, căruia i-am dat dovada că iubirea este mai puternică decât ura.... că nu-și va ține adeptii în starea de moarte pentru totdeauna, pentru că Eu Însuși am învins moartea și astfel pot da viață oricui recunoaște actul Meu de mântuire și se folosește de binecuvântările dobândite la cruce. Astfel, învierea Mea a fost o înfrângere pentru adversarul Meu și, de aceea, el a încercat să-i inducă pe oameni în eroare și să le prezinte învierea Mea ca fiind îndoielnică.... Cu toate acestea, el nu va putea împiedica învierea celor care Mă urmează, care cred în Mine și cărora pot acum să le dăruiesc și viața veșnică, așa cum am promis. Iar urmașii lui vor scădea în mod constant, pentru că de fiecare dată oamenii vor învia la viața veșnică pentru că Eu am învins moartea, pentru că ea nu poate împovăra la nesfârșit o ființă a cărei voință este să se întoarcă din nou la Mine și care, prin urmare, se refugiază la crucea Mea pentru a scăpa de constrângerea adversarului Meu.... Pentru aceștia, moartea este biruită și învierea la viață este sigură.... (23.4.1962) Nici măcar ucenicii Mei nu au vrut să creadă că am înviat din morți, deși le promiseseam mai înainte.... Cu toate acestea, le-am întărit credința și M-au recunoscut când am venit la ei.... Aceștia aveau, așadar, dovada că am învins moartea, căci trebuiau să Mă proclame cu convingere, trebuiau să menționeze moartea Mea pe cruce și, de asemenea, învierea Mea, căci această cunoaștere trebuia să fie experimentată de oamenii care credeau în Mine și urmau să ia calea crucii.... pentru că nu puteau primi răscumpărarea decât dacă și ei își duceau vina la Mine la cruce. Cu toate acestea, chiar și acest cel mai mare act de îndurare al Meu ar fi fost curând uitat dacă spiritul Meu nu ar fi putut să lucreze de nenumărate ori în oamenii care Mi s-au predat complet și pe care, prin urmare... ca răscumpărați.... i-am umplut cu Duhul Meu, care i-a învățat din nou din interior, care le-a deschis cunoașterea actului de mântuire a lui Iisus Hristos.... Căci tot ceea ce a fost transmis oamenilor nu a rămas pentru mult timp în adevăr.... Acolo unde doar intelectul uman era activ, au apărut și păreri eronate, dar și acestea au fost transmise ca "tradiții" și, prin urmare, nu mai exista nicio garanție pentru adevărul pur.... Dar acolo unde spiritul Meu a putut să lucreze într-o persoană, adevărul pur a fost de asemenea subliniat în mod repetat și atât cunoașterea suferinței și morții Mele pe cruce, cât și a învierii Mele au fost împărtășite oamenilor, deoarece această cunoaștere este absolut necesară pentru ca și credința în ea să-i umple pe oameni. Și de nenumărate ori spiritul Meu va fi activ în persoana care se predă Mie pentru a primi adevărul pur.... Din nou și din nou oamenii vor fi informați și li se va da iluminarea potrivită pentru ca și voi, oamenii, să credeți cu convingere în învierea Mea și în faptul că am biruit moartea, că nu mai trebuie să existe moarte nici pentru voi dacă stați alături de Mine, dacă voi înșivă vreți ca Eu să fi murit pentru voi.... dacă aveți credință vie în

Mine și în actul Meu de mântuire, pe care Eu Însuși l-am săvârșit în omul Iisus. Eu am înviat din morți, și așa veți învia și voi după moartea trupului vostru, la viața veșnică.... Și nu veți mai avea nevoie să vă temeți de moarte, de îndată ce vă veți fi eliberat de dușmanul sufletelor voastre, de adversarul Meu.... de îndată ce vă veți lăsa răscumpărați de Mine.... Căci atunci nu va mai fi moarte pentru voi, atunci veți trăi în și cu Mine și nu veți mai pierde această viață veșnică....

Amin

Jertfa de pe cruce a fost oferită pentru timp și veșnicie....

B.D. Nr. 7019

17. ianuarie 1958

Pentru toate timpurile am săvârșit actul mântuirii.... Atâta timp cât întoarcerea ființei spirituale căzute nu este încă încheiată, va veni timpul ca această ființă spirituală să pășească pe Pământ ca ființă umană și, în acest timp, va avea nevoie de ajutorul Meu, care îi este garantat prin actul de mântuire al lui Iisus Hristos. Căci binecuvântările dobândite pe cruce trebuie revendicate în acest timp, dacă ființa umană vrea să fie în sfârșit eliberată din cătușele pe care i le-a provocat căderea în abis, pe care adversarul Meu i le-a pus și pe care a putut să i le pună pentru că acele ființe l-au urmat de bunăvoie. De aceea, va veni mereu și mereu un timp foarte scurt pentru ființa spirituală căzută când va trebui doar să se întoarcă la Răscumpărătorul divin Iisus Hristos și, prin această întoarcere, să Mă recunoască din nou pe Mine Însuși în Iisus Hristos.... Iar acest scurt timp este umblarea ca ființă umană pe Pământ, unde omul își recapătă liberul arbitru, care acum trebuie să decidă din nou.... El nu va putea lua această decizie fără ajutor, pentru că adversarul Meu îl ține încă legat. Dar actul Meu de mântuire îi permite ființei umane să ia această decizie, pentru că ea trebuie doar să se folosească de binecuvântările pe care le-a dobândit pentru a fi capabilă să opună rezistență și să se elibereze de puterea adversarului. Și atâta timp cât Pământul va servi ca stație de maturizare pentru spiritualitate, atâta timp cât oamenii vor locui pe acest Pământ, jertfa lui Iisus Hristos pe cruce va fi singura garanție a omenirii de a fi eliberată din orice robie, pentru că a fost oferită pentru timp și veșnicie, nu va aparține niciodată doar trecutului și nici nu va avea efect doar în prezent.... chiar și toate perioadele viitoare de răscumpărare de pe acest Pământ vor avea succes numai sub semnul crucii pentru sufletele întrupate pe Pământ ca ființe umane. Și chiar și în împărăția de dincolo, puterea răscumpărătoare în Iisus va putea fi folosită, chiar și în lumea de dincolo trebuie să se apeleze la Răscumpărătorul divin, pentru că și atunci jertfa Mea pe cruce și astfel Eu Însuși în Iisus voi fi recunoscut, iar acest lucru nu înseamnă decât eliberarea de adversarul Meu, care trebuie să aibă loc o singură dată, dacă ființa vrea să atingă din nou beatitudinea.... Am realizat lucrarea de mântuire ca ființă umană pe acest Pământ.... iar această perioadă pământească a fost una extrem de binecuvântată, în timpul căreia multe spirite care au căzut odată ar fi putut lua calea înapoi spre Mine. Dar voința acestora nu a fost forțată și nu poate fi forțată niciodată, motiv pentru care trebuie să apară încă nenumărate creații sau pentru care vor urma încă infinit de multe perioade de creație, dar toate vor fi sub semnul actului de mântuire, pentru că fără Iisus Hristos nu poate avea loc nicio răscumpărare, dar iubirea Mea milostivă va transmite mereu și mereu oamenilor cunoașterea jertfei de pe cruce și comoara de har dobândită pe cruce. Oamenii iluminați vor putea fi instruiți de spiritul Meu și vor fi capabili să înțeleagă toate corelațiile și astfel să explice în mod veridic semenilor lor semnificația actului de mântuire a lui Iisus Hristos, a manifestării Mele umane pe Pământ și a divinizării Omului Iisus, iar această cunoaștere va fi transmisă de la o perioadă pământească la alta și nu se va pierde niciodată.... Căci lucrarea de milostenie a fost săvârșită pentru toți oamenii, pentru oamenii din trecut, din prezent și din viitor... Și nici o ființă căzută odată nu se poate întoarce la Mine, dacă nu se lasă răscumpărată de Iisus Hristos de bunăvoie...

Amin

În veșnicie nu ați putea atinge libertatea fără lucrarea răscumpărătoare a lui Iisus Hristos.... Aceste cuvinte trebuie să vă fie spuse din nou și din nou, și trebuie să știți că sunteți în robie, că sunteți încă legați de adversarul Meu. Ca ființă umană, nu sunteți pe deplin conștienți de sclavia sa, deoarece nu cunoașteți o altă existență, deoarece existența în libertate, lumină și putere vă este complet străină. Dar o astfel de existență a fost începutul vostru, voi ați fost odată liberi și puteați lucra în lumină și putere și vă aflați într-o stare de fericire nelimitată. Dar, ca ființă umană, vă lipsește amintirea acestei stări și puteți să credeți sau nu atunci când sunteți informați despre ea. Iar dacă sunteți necredincioși, nu veți încerca nici voi să scăpați de această robie, deoarece credința în Răscumpărătorul divin Iisus Hristos este, de asemenea, o condiție prealabilă pentru aceasta, astfel încât să apelați la ajutorul Lui. Cu toate acestea, această stare de libertate în lumină și putere ar trebui să fie de dorit pentru toți oamenii, deoarece fiecare poate recunoaște cu siguranță că nu este fericit în existența sa pământească ca ființă umană, că nu are puterea de a putea realiza tot ceea ce își dorește și că îi lipsesc de asemenea cunoștințele, înțelepciunea supremă, cunoașterea nelimitată.... Ființa umană este o creatură imperfectă atâta timp cât trăiește pe Pământ în despărțire de divinul său Tată-Spirit. Această separare a fost cauzată odinioară de ființa însăși prin legătura sa cu adversarul Meu, care a fost primul care s-a detașat de Mine într-o atitudine care Îmi era contrară. Iar adversarul Meu ține acum captivă ființa care nu mai este capabilă să se desprindă de el. Ființa trebuie să fie ajutată, deoarece ea singură este prea slabă pentru a realiza această despărțire de el. Iar acest ajutor este exclusiv Iisus Hristos.... Dacă voi, oamenii, vreți să atingeți libertatea, care vă este posibilă în viața pământească, atunci trebuie să apelați la ajutorul lui Iisus Hristos, trebuie să îl recunoașteți ca fiind învingătorul adversarului, trebuie să îl recunoașteți ca fiind vasul pământesc în care Eu Însumi am fost pentru a duce lupta împotriva adversarului Meu, care nu a fost posibilă decât în haine pământești, sub forma unei ființe umane care, ca și voi, era slabă și avea nevoie de puterea divină care i-a permis să învingă adversarul. Iar această putere a fost dragostea.... substanța Mea fundamentală...., motiv pentru care actul de mântuire a fost înfăptuit prin iubire, de către Mine Însumi.... Și așa cum omul Iisus și-a tras puterea de la Mine, care L-am umplut, tot așa și voi trebuie să apelați la Mine pentru puterea pe care omul Iisus a dobândit-o pentru voi prin răstignirea Sa. Căci nu puteți obține această putere decât prin Iisus Hristos, sau trebuie să Mă rugați și pe Mine, în Iisus, să vă dau din nou puterea pe care ați respins-o cândva. Dar această dăruire nu este posibilă fără recunoașterea actului de Mântuire, pentru că numai prin aceasta puteți găsi iertarea pentru fostul păcat enorm al întoarcerii voastre de la Mine. Căci jertfa de pe cruce a fost răscumpărarea acestei mari vinovății.... Nu este greu de înțeles pentru cel de bunăvoință, dar cel care nu vrea nu poate pricepe și nu crede corelațiile.... Și totuși, el nu trebuie să respingă complet această problemă, ci să-și recunoască cu umilință ignoranța și incapacitatea de a înțelege corect.... El ar trebui să dorească să primească o iluminare și o înțelegere veritabilă.... El ar trebui să ia aminte la avertismentele constante că nimeni nu poate fi mântuit fără Iisus Hristos. Și ar trebui să dorească cu ardoare să fie eliberat din starea sa legată cât timp este încă pe Pământ. Căci orice ființă umană își dă seama că nu este liberă, nicio ființă umană nu se simte fericită fără rezerve pe Pământ și orice ființă umană este supusă unor stări de slăbiciune.... Căci fiecare ființă umană este împovărată de păcatul său primordial, care nu poate fi răscumpărat decât de Răscumpărătorul divin Iisus Hristos....

Amin

Jertfa crucii să nu fie făcută în zadar....

Suferința și moartea Mea pe cruce pot fi zadarnice și pentru voi, oamenii, jertfa de pe cruce poate fi S adusă în zadar pentru voi, cei care nu vă lăsați impresionați de ea, care nu-l recunoașteți pe divinul Răscumpărător Iisus Hristos, care îl luați în seamă doar pe "Omul Iisus", dar nu-i atribuiți o misiune spirituală divină și vă plasați astfel în afara celor pentru care s-a săvârșit actul de mântuire. Pentru că trebuie să vă întoarceți conștienți la El dacă vreți să participați la binecuvântările actului de mântuire. Răscumpărarea" depinde de voi înșivă, deși Eu am murit pe cruce pentru toți oamenii. Dar voi,

oamenii, nu știți că sunteți legați, că fără răscumpărarea prin Iisus Hristos nu veți putea niciodată să vă bucurați de libertate în lumină și putere, ci că veți rămâne legați, chiar dacă vor trece vremurile veșnice.... Voi nu știți că starea de robie, de neputință și de lipsă de lumină, nu poate fi schimbată în alt mod decât pe calea Golgotei.... Și chiar dacă îl respingeți pe divinul Răscumpărător Iisus Hristos, chiar dacă nu țineți seama de lucrarea Sa, numai El rămâne decisiv pentru cât timp veți rămâne într-o stare nefericită. Existența voastră ca ființă umană nu vi se pare atât de mizerabilă și, prin urmare, nu căutați în jurul vostru pe Cel care poate crea o soartă fericită pentru voi. Dar existența voastră pământească ca ființă umană nu va dura mult timp, iar apoi veți deveni mai întâi conștienți de chinurile stării de a fi legat, apoi veți fi lipsiți de vitalitatea pe care o aveți ca ființă umană.... dacă nu sunteți legați în materie dură și trebuie să simțiți și chinurile de a fi legați în ea. Dar atâta timp cât conștiința de sine rămâne, aveți încă posibilitatea de a-L chema pe Iisus Hristos, Răscumpărătorul vostru, de bună voie.... fie pe acest Pământ, fie în împărăția de dincolo, dacă nu sunteți cuprinși de întunericul cel mai mare. De aceea, iubirea Mea se străduiește în mod constant să vă îndrepte gândurile către Cel în care M-am întrupat pentru a vă răscumpăra. De fiecare dată voi încerca să vă fac conștienți de actul lui Iisus, de fiecare dată Mă voi asigura că actul Său de mântuire este menționat și că această cunoaștere este transmisă vouă, oamenilor care sunteți încă complet detașați de cruce, care acordați puțină sau deloc importanță la tot ceea ce este legat de Iisus Hristos. Fiecăruia dintre voi i se va atrage odată atenția și va fi îndrumat spre El, fiecare dintre voi poate să se ocupe mental de ceea ce i-a fost transmis despre Iisus Hristos și actul Său de mântuire, și fiecare poate acum să se raporteze la El conform voinței sale. Dar modul în care se adaptează este decisiv pentru vremuri nesfârșite sau și pentru eternitate.... Pentru că el poate într-adevăr să rămână în chinuri și robie pentru o perioadă nesfârșită de timp, dar poate de asemenea să fie veșnic liber și să-i mulțumească Răscumpărătorului său divin în lumină, putere și fericire pentru lucrarea de iubire milostivă care i-a cumpărat libertatea și l-a readus în starea sa inițială, în care era fericită. Nici o ființă umană nu este scutită de această decizie, iar fiecare om își pregătește propriul său viitor.... dar dragostea Mea îl ajută în mod constant să ia decizia corectă, de nenumărate ori dragostea Mea îi dă sfaturi, astfel încât nimeni nu poate spune că a rămas ignorant în ceea ce privește ceea ce îl poate ajuta să obțină mântuirea. Dar nici măcar dragostea Mea nu determină voința voastră.... Căci voi ați ales de bunăvoie starea de nenorocire, și tot de bunăvoie vă veți strădui să vă izbăviți din nou de ea. De aceea, răscumpărarea prin Iisus Hristos presupune și voința voastră liberă, altfel întreaga lume ar fi deja răscumpărată, altfel nimic nu ar mai fi în robie și slăbiciune, pentru că actul mântuirii s-a împlinit pentru toți oamenii. Dar voința voastră se folosește de binecuvântările actului mântuirii doar atunci când Îl mărturisiți liber pe Cel care a murit pentru voi pe cruce.... atunci când Mă recunoașteți pe Mine Însuși în Iisus Hristos și astfel vreți ca Eu să mor pentru voi. Atunci veți deveni cu adevărat liberi din starea de robie, veți părăsi acest Pământ răscumpărați și veți putea intra în împărăție unde veți putea lucra în lumină și putere fără restricții și veți fi binecuvântați....

Amin

Înălțarea lui Iisus Hristos....

B.D. Nr. 8189

31. mai 1962

Misiunea Mea pe Pământ a fost îndeplinită atunci când M-am înălțat la Cer.... Răscumpărasem lumea de păcat și de moarte, am înviat și am apărut ucenicilor Mei pentru a-i întări în calea lor de vestire a Evangheliei.... Eu Însuși am fost inundat de lumină și putere și puteam acum să părăsesc Pământul pentru a reîntra în împărăția Mea de unde venisem.... în împărăția luminii și a fericirii.... Căci trupul Meu a fost transfigurat. Era veșmântul Meu spiritual care nu mai era legat de legile naturii, ci trupul putea acum să locuiască acolo unde voința Mea îl mișca, pentru că era spirit asemenea Tatălui Meu - Spiritul veșniciei, care de asemenea nu era legat de o formă, ci umplea întregul univers și astfel și pe Mine Însuși, omul Iisus, Care primise în Sine Divinitatea eternă pentru a-i da un înveliș uman de care avea nevoie pentru că dorea să locuiască printre oameni, care, totuși, era încă supus legilor naturale și, prin urmare, trebuia mai întâi să posede un grad înalt de maturitate pentru a putea primi în Sine Divinitatea eternă.... Misiunea Mea se încheiase acum și acest act de înălțare la Cer trebuia să fie

și el mărturisit, căci era încununarea, era dovada pentru umanitate că am realizat o lucrare de transformare în Mine Însuși care trebuia să fie dovedită în mod vizibil.... căci am nesocotit toate legile naturii atunci când M-am înălțat la Cer și M-am învăluit cu toată slava și am fost totuși vizibil pentru discipolii Mei.... Le-am dat puterea de a Mă putea vedea, altfel ar fi trecut cu adevărat în neființă. Dar au putut să Mă privească doar acei discipoli care erau intim uniți cu Mine prin iubirea lor și care, prin urmare, posedau deja gradul de maturitate care permitea o astfel de contemplare. Și multe suflete se întorc de pe Pământ în împărăția luminii în aceeași stare, iar pentru ei este de asemenea posibil să Mă privească în splendoare și glorie, deoarece gradul lor de maturitate le permite vederea spirituală. Căci nici pentru ei nu mai există vreo limitare.... și ei vor fi îmbrăcați în toată slava, li se va permite să-L privească pe Dumnezeu față în față și se vor regăsi acum în elementul lor primar, în iubire, care este lumină și putere în același timp, iar aceasta este haina lor spirituală pe care fiecare suflet are voie să o îmbrace de îndată ce părăsește viața pământească și intră în împărăția de dincolo într-o stare de maturitate.... Și ar trebui să credeți acest lucru, nu ar trebui să vă îndoiiți de dragostea și de puterea Dumnezeului și Tatălui vostru care într-o zi va crea pentru voi toți beatitudini care sunt încă de neconceput pentru voi atâta timp cât încă mai trăiți pe Pământ. Dar v-am dat un exemplu despre ceea ce poate realiza o persoană printr-o viață de iubire dezinteresată și despre cum va fi soarta sa dacă a trăit întotdeauna în conformitate cu voința Mea pe Pământ, dacă modul său de viață are ca rezultat o schimbare a naturii sale spre iubire, care este acum egală cu natura Mea fundamentală și, prin urmare, va străluci și ea în toată splendoarea și gloria și va fi vizibilă și pentru toți cei care se află la același nivel de maturitate și care s-au unit acum cu Mine, Care sunt și voi rămâne o ființă care radiază lumină și putere pentru toată eternitatea.... Procesul de înălțare a avut loc cu adevărat, ființa umană Iisus a dat ultima dovadă a divinității Sale pe Pământ când a părăsit acest Pământ într-o abundență radiantă de lumină și s-a îndreptat spre împărăția din care sufletul Său își luase originea.... Căci El a venit din împărăția luminii, a fost cu Dumnezeu și s-a întors din nou la Dumnezeu, al Cărui copil a fost și a rămas, cu Care s-a contopit complet. Și astfel Înălțarea a fost dovada finală că Eu nu eram de pe acest Pământ, ci coborâsem dintr-o împărăție de lumină și de slavă, care acum era din nou și scopul Meu și care va fi și va rămâne și scopul vostru pentru totdeauna, căci și voi vă veți întoarce la lumină, vi se va îngădui să primiți din nou lumina Mea și puterea Mea în toată plinătatea prin unirea cu Mine și astfel să vă ridicați și să vă înălțați și voi la Cer, la adevărata voastră casă....

Amin

"Nimeni nu vine la Tatăl...."

B.D. Nr. 6579

25. iunie 1956

Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.... Cât de extrem de importante sunt aceste cuvinte explică și necesitatea de a-i conduce la credința în Iisus Hristos pe oamenii care încă nu Îl posedă sau de a-i îndemna la o credință vie acolo unde cunoașterea lui Iisus Hristos există deja. Căci nu poate veni la Mine nimeni care nu Mă recunoaște pe Mine Însuși în Iisus Hristos.... Pentru că există oameni care pretind că cred într-un "Dumnezeu" pentru că El se dovedește prin tot ceea ce înconjoară ființa umană, dar care nu vor să-l accepte pe Iisus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii, dar nu se consideră necredincioși. Cu toate acestea, acești oameni sunt încă atât de îndepărtați de Dumnezeu și Creatorul lor, nu au intrat încă în contact mai strâns cu Mine și, prin urmare, nu au putut deveni luminați în gândirea lor. Dar ei sunt încă împovărați de păcatul apostaziei lor trecute față de Mine, iar acest păcat îi înlănțuie de adversarul Meu, ei nu vor scăpa de el fără Iisus Hristos. Dar foarte puțini oameni știu despre acest păcat al fostei lor îndepărtări de Mine și, prin urmare, nu sunt conștienți de semnificația lui Iisus și a actului Său de mântuire. În măsura în care oamenii cunosc învățăturile Evangheliei, în măsura în care cunosc cuvintele pe care Iisus le-a rostit pe Pământ, ar putea să se gândească și la aceste cuvinte: "Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine". Și dacă ei doar ar dori cu sinceritate informații despre acest lucru, cu siguranță le-ar primi, iar gândul la aceste cuvinte cu siguranță că nu-l vor lăsa apoi să plece din nou.... Nu există decât o singură cale spre Mine prin Iisus Hristos, deoarece răscumpărarea vinovăției păcatului trebuie să o fi precedat pentru a fi acceptată de Mine.... Fără răscumpărarea prin Iisus Hristos nu se poate apropia de Mine nicio ființă care a devenit

păcătoasă de bună voie. Aceasta este o lege pe care nici măcar dragostea Mea infinită nu o poate anula. Și nici o ființă umană nu va simți în inima sa o certitudine deplină față de Dumnezeu pe care Îl recunoaște cu siguranță, dar mai mult cu vorbe sau cu gânduri superficiale, căci o reflecție serioasă i-ar spune emoțional că nu se află într-o relație corectă cu Dumnezeul său și Creatorul veșniciei.... Nu se va încredința niciodată Mie ca un copil Tatălui, ci doar va crede că există un Dumnezeu, dar nu va stabili o legătură strânsă cu Mine, ceea ce presupune iubire.... Căci iubirea îi luminează și spiritul, iubirea i-ar ascuți vederea spirituală.... Iubirea l-ar lăsa să pună întrebări, dar nu să facă o afirmație care este eronată. O neliniște ușoară va veni peste fiecare om care se complăce în gânduri spirituale și care nu a găsit încă contactul cu Iisus Hristos.... Calea suferinței și moartea pe cruce nu-i vor rămâne necunoscute, (25.6.1956) din când în când va intra în vorbă cu semenii săi sau își va aminti de Iisus Hristos prin ei, căci din când în când îi îndreptă gândurile spre ființa umană Iisus, Care a umblat pe Pământ și a cunoscut un sfârșit dureros.... Chiar dacă nu-L mărturisește încă, el este conștient de viața pământească a lui Iisus și Eu Însuși Mă aduc în amintirea lui Iisus Hristos. Iar acceptarea sau respingerea omului va fi, de asemenea, în funcție de gradul său de iubire.... Acolo unde se află iubirea, Eu Însuși voi pune stăpânire pe om și rezistența sa va scădea constant, iar în final, Iisus îi va apărea într-o cu totul altă lumină decât la început, când era încă plin de rezistență. Dar dacă nu se lasă învățat, dacă voința sa este încă potrivnică în ceasul morții, atunci nu se poate aștepta la beatitudine în împărăția spirituală, atunci, în ciuda unui mod de viață corect, nu poate fi acceptat decât în tărâmul în care locuiesc toți cei care îl neagă pe Hristos, pentru că nu s-a lăsat răscumpărat pe Pământ și intră în împărăția spirituală legat.... Dar el își poate găsi totuși Mântuitorul și Răscumpărătorul divin și acolo.... Și acesta, la rândul său, este un mare har din partea Mea, că Eu îi întâlnesc și în împărăția spirituală pe toți cei care M-au respins până acum, că aud fiecare chemare care Îmi este trimisă ca Mântuitor și acum îl iau de mână pe cel chemat și îl conduc din acel tărâm în tărâmul Meu divin.... căci Eu încă mai aduc înapoi din adâncuri, dacă sunt recunoscut.... dacă un suflet L-a găsit pe Iisus Hristos, pe Care L-a respins pe Pământ și fără de Care, totuși, nu poate ajunge la țintă. Împărăția luminii este închisă pentru orice suflet atâta timp cât Iisus Hristos nu-i deschide poarta, ceea ce presupune însă recunoașterea Sa ca Fiul al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii. De aceea, omul Iisus a rostit cuvintele: "Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine". Pentru că Eu Însuși le-am vorbit prin omul Iisus, Eu Însuși am vrut să fiu recunoscut în El, care Mi-a servit doar ca înveliș pentru timpul umblării pământești...., dar pe care l-am păstrat și în împărăția spirituală pentru a putea fi un Dumnezeu vizibil pentru toate creațiile Mele vii, care, la urma urmei, a fost spirit din veșnicie până în veșnicie.... și, ca atare, nu putea fi văzut de ființele create. Pentru a putea fi un Dumnezeu vizibil pentru voi, oamenii, am ales o formă pentru Mine Însuși și am realizat actul de mântuire în această formă. Astfel, trebuie să recunoașteți și voi forma în care M-am adăpostit și atunci veți fi luat deja calea cea bună către Mine, Tatăl vostru din eternitate.... Dar fără Iisus Hristos nu puteți ajunge la Mine în veșnicie, căci fără Iisus Hristos adversarul Meu nu vă va elibera, deoarece îi aparțineți încă prin voința voastră....

Amin

Fără Iisus Hristos nu există eliberare....

B.D. Nr. 6860

29. iunie 1957

Aveți nevoie de Mine dacă vreți să vă eliberați de adversarul vostru.... Nu puteți scăpa de el prin forțele voastre, trebuie să aveți un ajutor pe care numai unul singur vi-l poate aduce: Iisus Hristos, Care l-a învins pe adversar prin moartea Sa pe cruce.... În El am fost Eu Însuși, iar El și Eu suntem una, de aceea trebuie să Mă chemați în Iisus Hristos pentru ajutor și acesta vă va fi cu adevărat acordat.... Dacă acum recunoașteți un Dumnezeu fără a fi capabili să îl împăcați pe Iisus Hristos, Răscumpărătorul divin, cu acest Dumnezeu, atunci recunoașterea voastră a unui Dumnezeu nu este încă convinsă, atunci doar vorbiți cu gura voastră fără să credeți în adâncul ființei voastre, și atunci veți continua să parcurgeți calea voastră pământească fără Mine, și nu veți putea să vă eliberați de cel care Mi se opune și care încă vă controlează și a cărui putere nu o puteți frânge. Aveți nevoie de Mine, lăsați-Mă să vă spun.... sau nu vă veți îndeplini scopul vieții voastre pământești: Despărțirea de cel....

pe care odată l-ați urmat în mod voluntar... și întoarcerea la Mine, Dumnezeu și Tatăl vostru din veșnicie. Eu sunt întotdeauna dispus să vă ajut să vă despărțiți de el, însă voi trebuie să cereți acest ajutor de la Mine, pentru că voința voastră este co-determinantă ca Eu să vă eliberez, căci el are un drept egal la voi atâta timp cât voi înșivă sunteți încă de aceeași voință, ceea ce înseamnă îndepărtarea de Mine. Dar slăbiciunea voastră ca ființă căzută a fost luată în considerare.... O ființă umană a murit pentru voi pe cruce, din iubire și milă, Care știa de slăbiciunea voastră și, prin urmare, știa, de asemenea, că vă era imposibil să rupeți lanțurile pe care adversarul Meu le-a pus asupra voastră, chiar dacă era vina voastră. În această ființă umană, Iisus, Eu M-am întrupat pentru că Mi-a fost milă de starea voastră slabă, neajutorată și chinuită și pentru că am vrut să vă dau ocazia să vă întoarceți din nou la Mine și să intrați în starea voastră primordială, care este libertate și fericire pentru voi.... Astfel, Eu am oferit un sacrificiu de ispășire pentru voi ca ființă umană, am purtat, ca să zic așa, vina apostaziei voastre trecute față de Mine Însumi în omul Iisus, și am oferit adversarului Meu răscumpărarea pentru voi, astfel încât el să vă elibereze atunci când voi înșivă o veți cere.... Dar trebuie să vă exprimați și voi această dorință, trebuie să doriți să veniți la Mine și să doriți să aparțineți celor ale căror suflete le-am cumpărat de la stăpânul vostru.... Trebuie să vă folosiți de ajutorul lui Iisus Hristos, trebuie să Mă chemați din nou în Iisus Hristos, și veți putea face acest lucru și dacă veți crede în El, în actul Său de mântuire, în întruparea Mea în El.... Numai atunci veți crede și voi cu convingere în Mine Însumi, atunci voi fi devenit viu în voi, și atunci nu veți mai parcurge drumul vostru pământesc fără Mine, ci atunci veți ajunge și voi în siguranță la țelul vostru. Și astfel, ar trebui să vă întrebați serios o singură dată despre scopul și obiectivul vieții voastre pământești și despre sarcina voastră reală.... Și ar trebui să aveți doar voința serioasă de a nu fi fost un eșec la sfârșitul vieții voastre pe acest Pământ.... Și dacă aveți această voință, atunci cereți ajutorul Celui Care singur vă poate ajuta: Iisus Hristos.... căci El și cu Mine suntem una, și dacă Îl chemați pe El Mă chemați și pe Mine și chemarea voastră nu va rămâne neuzită. Căci oricine dorește cu seriozitate să atingă scopul vieții sale pământești va fi curând îndrumat pe calea cea bună și își va da seama că nu există ajutor fără Iisus Hristos.... Dar Eu nu pot determina voința cea mai intimă, dorința cea mai intimă.... este liberă.... Pot doar să vă avertizez și să vă admonestez din nou și din nou, pot să vă încurajez să vă gândiți.... Dar trebuie să acționați în conformitate cu această dorință interioară, iar starea voastră de maturitate va fi de asemenea în consecință atunci când veți părăsi acest Pământ....

Amin

Iisus Hristos a venit ca Mântuitor....

B.D. Nr. 6951

21. octombrie 1957

Din cauza mării adversități spirituale am coborât pe Pământ, pentru că Mi s-a făcut milă de oameni, pe care adversarul Meu îi ținea în robie, care nu-i mai puteau rezista și care strigau către Dumnezeu lor pentru un Mântuitor. Cu toate acestea, doar câțiva mai credeau încă ferm și neclintit că Mesia va veni, așa cum era scris, dar acești puțini Îl așteptau plini de dor, Îl așteptau ca Salvator al lor din cea mai adâncă adversitate și suferință.... Și de dragul lor am coborât, pentru că apelul lor de ajutor a ajuns la urechea Mea, pentru că nu am vrut să le dezamăgesc credința. Mai mult, venise timpul pentru misiunea omului Iisus.... Am vrut să răscumpăr întreaga omenire din legăturile adversarului și am vrut, de asemenea, să aduc răscumpărarea celor care plecaseră deja, dar care nu au putut intra în Împărăția Mea înainte ca marea vină a păcatului, care era cauza existenței oamenilor pe Pământ, să fie răscumpărată.... În acest om, Iisus, Eu Însumi am venit pe Pământ pentru a aduce mântuirea tuturor oamenilor, pentru a-i elibera din robia care le fusese impusă pentru veșnicie și pentru a le deschide calea spre împărăția Mea, spre împărăția păcii și a fericirii veșnice. Când am coborât pe Pământ, doar câțiva oameni au fost dispuși să Mă primească, adică doar câțiva M-au recunoscut, deoarece trăiau o viață de iubire.... Și, prin urmare, turma adeptilor Mei nu era mare, deși M-am străduit în mod constant să stimulez oamenii la o activitate iubitoare, în urma căreia și ei ar fi putut apoi să Mă recunoască drept Dumnezeu și Tatăl lor din veșnicie. Căci marea adversitate consta în faptul că exista puțină iubire printre oameni, că ei erau deja complet legați de dușmanul care, lipsit de orice iubire, stătea în fața Mea, împotriva căruia voiam să lupt pentru a-i smulge, prin victorie, sufletele pe care le

ținea captive. De aceea, Eu Însumi am exemplificat o viață de iubire dezinteresată față de oameni, pentru că iubirea era arma pe care Eu Însumi doream să o folosesc împotriva adversarului Meu și care le dădea oamenilor și puterea de a-i rezista. Fără iubire, ei îi căzuseră complet pradă, dar la iubire el nu poate rezista, iubirea este singura armă la care el cedează, dar care nu se găsea decât foarte rar printre oameni în momentul coborârii Mele pe Pământ.... Iubirea era singura legătură cu Mine, Dumnezeu și Tatăl lor din veșnicie. Iar această legătură trebuia să fie stabilită dacă oamenii doreau să asculte Cuvântul Meu. Ei nu mai puteau să audă Cuvântul Meu, deoarece lipsa lor de iubire însemna că nu mai aveau credință într-un Dumnezeu care dorea să le vorbească. Și de aceea, Eu Însumi am venit pe Pământ pentru a le vorbi oamenilor, pentru a le face din nou cunoscută voința Mea, pentru a le da din nou poruncile Mele de iubire și pentru a le vesti din nou Evanghelia.... învățătura divină care ar trebui să-i conducă la beatitudine. Dar trebuia totuși să le aduc oamenilor un mare ajutor.... Am vrut mai întâi să-i eliberez de puterea care îi ținea legați, care le slăbea voința și îi împiedica pe oameni să împlinescă voința Mea. Am vrut să-i răscumpăr de sub puterea ei.... Și pentru aceasta am ales forma omului Iisus pentru a împlini în El o lucrare de iubire și de milă care să le aducă oamenilor eliberarea de orice adversitate.... Dar toți oamenii care doreau să găsească izbăvirea de chinul lor trebuiau, de asemenea, să treacă de partea Mea. Eu nu puteam aduce mântuirea celor care rămâneau de bunăvoie alături de el, dar cei care se întorceau la Mine primeau și ei puterea de a se elibera din lanțurile lui. Cu toate acestea, acest act de mântuire a trebuit să aibă loc și în cadrul umanității, pentru că oamenii nu aveau voie să fie forțați în voința lor. Ei ar trebui să fie complet liberi să decidă dacă vor să accepte actul de Mântuire a ființei umane Iisus.... în care M-am întrupat.... sau să îl respingă. Din acest motiv am străbătut Pământul în calitate de om Iisus și i-am pregătit pe oameni pentru marele sacrificiu răscumpărător care urma să ispășească marea vină a păcatului din cauza căruia trăiau pe Pământ. Dar numai câțiva M-au recunoscut și au văzut în Mine pe Mântuitorul, pe Mesia, pe care văzătorii și profeții îl anunțaseră mereu și mereu. Adversitatea a fost imensă atunci când am coborât pe Pământ, dar actul de mântuire s-a împlinit pentru că și iubirea Mea a fost imensă și astfel iubirea a răscumpărat vina păcatului prin jertfa Sa pe cruce. Și, de fiecare dată, această iubire va încerca să aducă ajutor oamenilor care nu au găsit până acum răscumpărarea, care nu s-au folosit încă de binecuvântările actului Meu de Mântuire și, prin urmare, încă mai lăncezesc în lanțurile dușmanului, care nu ar putea niciodată să se elibereze fără ajutor și pe care, totuși, Eu nu îi voi abandona niciodată, ci le voi ieși mereu în cale și le voi arăta lucrarea de răscumpărare a omului Iisus, care, ca "ființă umană", a recunoscut greutatea spirituale ale semenilor Săi în virtutea iubirii Sale și care, în virtutea iubirii Sale, a făcut sacrificiul de a muri pe cruce într-o imensă agonie. De asemenea, voi veni mereu și mereu la oameni prin Cuvânt și le voi vorbi despre marea lucrare de iubire și milă a lui Iisus, Care M-a luat în Sine, Care s-a unit complet cu Mine prin iubire și Care a devenit Mântuitor și Răscumpărător de păcat și de moarte pentru voi toți....

Amin

"Toată autoritatea Mi-a fost dată în Cer și pe Pământ...."

B.D. Nr. 7031

2. februarie 1958

☿ ☿ Toată autoritatea Mi-a fost dată în Ceruri și pe Pământ....", aceste cuvinte puteam să le rostesc pe bună dreptate când umblam pe Pământ, căci Tatăl Meu era în Mine, Care Îmi dăduse această autoritate, cu Care devenisem una și Care, prin urmare, Mă pătrunsese complet, astfel încât El Înșuși lucra în Mine și prin Mine. Și această putere a rămas cu Mine și după viața Mea pe Pământ, căci numai învelișul Meu pământesc era ceva "omenesc" înainte de înălțarea Mea, dar totul în el era Dumnezeu, Care S-a făcut vizibil tuturor ființelor Sale numai în Iisus Hristos. Și astfel, "ființa umană" Iisus a rostit cuvintele "Toată puterea Mi-a fost dată Mie", însă Dumnezeirea din această ființă umană poseda Ea însăși puterea. Așadar, Mă puteam descrie pe Mine Însumi ca fiind Cel care avea toată puterea în Cer și pe Pământ.... pentru că nu exista nicio separare între Mine, Spiritul-Creator etern, și Cel care Mă primise în Sine.... Și nu voi ceda această putere niciunei ființe în afară de Mine, deoarece ea aparține Ființei Mele primordiale, care este iubire, înțelepciune și omnipotență în sine.... Oricine înțelege acest lucru știe, de asemenea, că, astfel, numai voința Mea conduce și că, prin urmare, nu pot

exista decât agenți în voința Mea sau ființe care se opun voinței Mele.... că primele conduc cu Mine, ca să spunem așa, în timp ce cele din urmă trebuie să fie conduse. Dar, deși voința și puterea Mea nu se vor diminua în veșnicie, Eu nu le folosesc întotdeauna, în schimb, din când în când permit și voinței care încă Mi se opune să intre în vigoare, însă întotdeauna doar până la o anumită limită, pentru a arăta clar a cui este puterea nelimitată. Căci numai puterea Mea asigură existența, precum și progresul și posibilitatea perfecțiunii, în timp ce activitatea opusă... dacă nu s-ar încheia la momentul potrivit... ar însemna distrugerea completă. Așadar, puterea mi-a fost dată Mie.... acest lucru ar trebui să fie și pentru voi, oamenii, o indicație către Cine ar trebui să vă adresați, Cine singur vă poate acorda totul, Căruia ar trebui să vă încredințați atunci când aveți nevoie de un protector și un ajutor puternic.... Nu Dumnezeu din depărtare vă va acorda acest ajutor, ci numai Cel care este în deplină putere ca Răscumpărător divin Iisus Hristos, pentru că Eternul Dumnezeu, Spiritul infinitului, s-a întrupat în El și pentru că voi nu luați contact cu "Dumnezeu" decât în "Iisus Hristos", pentru că nu Mă recunoașteți pe Mine Însumi decât atunci când Mă chemați în Iisus Hristos, pentru că în afară de Iisus Hristos nu există nici un Dumnezeu care să fie mai puternic decât El. Și astfel, există doar Unul singur care conduce întregul univers, căruia i se supun toate creațiile, în numele căruia nenumărate ființe au grijă de aceste creații și care aliniază totul în conformitate cu planul Său etern de mântuire. Ele primesc instrucțiunile de la Mine Însumi, sunt înzestrate de Mine Însumi cu forța necesară pentru activitatea lor, iar totul este ghidat de Mine Însumi, așa cum corespunde și cu dragostea și înțelepciunea Mea. Și nicio ființă nu va fi vreodată activă împotriva voinței Mele, care sunt responsabile de întreținerea și îngrijirea lucrărilor infinite de numeroase ale creației. Căci voința Mea curge prin ele, deoarece sunt ființe desăvârșite care sunt pătrunse de iubirea Mea, iradiate de înțelepciunea Mea și umplute de puterea Mea și, prin urmare, sunt întotdeauna doar executanți ai voinței Mele. Dar acolo unde voința Mea se retrage temporar, ființele imature care sunt încă apostaziate față de Mine se împing înainte și lucrează cu siguranță împotriva Mea, dar întotdeauna sub controlul Meu, astfel încât și ele vor fi supuse voinței Mele atunci când voi considera necesar, căci numai Unul singur domnește în Cer și pe Pământ.... Numai Unul singur are toată puterea la dispoziția Sa.... În fața Lui trebuie să se plece toate ființele de lumină și întuneric.... Căci puterea Mea este nelimitată și așa va rămâne pentru eternitate....

Amin

Misiunea spirituală a lui Iisus....

B.D. Nr. 6985

5. decembrie 1957

După ce veți recunoaște înalta misiune spirituală a omului Iisus, atunci veți înțelege și de ce trebuie menționat în mod constant Răscumpărătorul divin, căci numai atunci când ființa umană se eliberează de păcatul său primordial este posibil să se înalțe spre înălțimi strălucitoare. Oamenii nu știu despre acest păcat primordial și, prin urmare, nu știu nici ce înseamnă lucrarea de mântuire..... Ei nu pot găsi o legătură între răstignirea omului Iisus, în care poate că încă mai cred, și beatificarea oamenilor.... Și de aceea atât de mulți Îl resping, pentru că această faptă de Mântuire le-a fost doar vestită, dar nu și fundamentată în mod veridic. Și din nou, o astfel de justificare nu poate fi dată decât celor care doresc cu seriozitate clarificarea, iar aceștia vor fi întotdeauna doar câțiva. Căci chiar și cele mai clare explicații ar fi de neînțeles pentru oamenii care nu aruncă o privire în împărăția spirituală, care recunosc doar lumea pământească și tot ceea ce este vizibil și demonstrabil pentru ei. Misiunea omului Iisus, însă, nu era doar o chestiune pământească, chiar dacă era vizibilă pentru oameni..... Ea a avut o bază spirituală profundă și, atâta timp cât oamenii nu sunt conștienți de acest lucru, ei nu se confruntă încă cu Răscumpărătorul divin Iisus Hristos ca frați vinovați care Îl împovărează cu vina lor, care apelează la El pentru răscumpărare. Și totuși, această cerere trebuie să preceadă dacă vor să găsească răscumpărarea și, prin urmare, ei trebuie să știe despre vina lor de păcat, despre marea ofensă împotriva lui Dumnezeu care i-a făcut să devină păcătoși și care nu putea fi răscumpărată altfel decât prin marea jertfă de ispășire a omului Iisus. Așadar, atâta timp cât oamenii nu se simt păcătoși, ei nu merg pe calea spre El, spre cruce cu vina lor. Și atâta timp cât nu îl recunosc pe divinul Răscumpărător Iisus Hristos. Numai cunoașterea începutului lor primordial, a naturii lor anterioare și a împotrivrării lor față de Dumnezeu le dă înțelegerea pentru actul de mântuire al lui Iisus, Care a trăit ca om în așa fel

încât a putut să-L primească în Sine pe Dumnezeu Însuși și acum lucrarea de mântuire a fost săvârșită de Iubirea eternă, Care a vrut să-și elibereze creaturile din lanțurile adversarului Său. O astfel de descriere a misiunii lui Iisus va fi mai credibilă pentru oameni decât dacă se vorbește doar despre păcatele comise de ei în viața pământească, care adesea li se par prea mici pentru ca un astfel de act de Mântuire să fi fost necesar pentru a răscumpăra aceste păcate. Este adevărat că orice păcat este o ofensă adusă iubirii, deci o ofensă adusă lui Dumnezeu...., dar păcatul primordial al apostaziei din trecut față de Dumnezeu a fost atât de mare încât Ființa însăși nu ar fi putut să-l ispășească, chiar dacă ar fi trecut peste ea veacuri întregi. Nu este posibil ca voi, oamenii, să înțelegeți acest lucru.... Dar un păcat atât de uriaș a cerut și o ispășire uriașă, pe care o "ființă umană" a făcut-o cu siguranță, dar a putut să o facă doar pentru că această ființă umană îl conținea pe Dumnezeu în sine, deci puterea de la Dumnezeu i-a permis să facă acest lucru, care, totuși, era doar "iubire".... substanța primordială a lui Dumnezeu.... Oamenii, ca ființe create inițial, au respins cândva puterea de iubire a lui Dumnezeu și, prin urmare, erau lipsiți de orice putere..... Dar omul Iisus s-a folosit în mod conștient de puterea de iubire a lui Dumnezeu și a folosit-o pentru o lucrare de milă față de frații Săi căzuți.... pentru a le ispăși vina. Dar nici oamenii nu știu că existența lor ca ființe umane pe acest Pământ este rezultatul acestui păcat primordial și că, cu siguranță, într-o zi vor ajunge din nou la starea lor primordială, dar niciodată fără recunoașterea Celui care i-a răscumpărat din imensă iubire. Pentru că apostazia lor față de Dumnezeu a fost o "îndepărtare conștientă de la El", care necesită o "întoarcere conștientă spre El din nou" pentru a putea reintra în relația inițială cu Dumnezeu. Atunci când această cunoaștere este transmisă oamenilor, atunci este un har nemaiîntâlnit de care fiecare ar trebui să profite în măsura în care se ocupă doar mental de el, să accepte ca adevărat ceea ce i se transmite. Căci atunci nu trebuie decât să se întoarcă la "omul Iisus" și să vorbească mental cu El.... Iar El, în calitate de "Dumnezeu", îi va răspunde, îl va ajuta să ajungă la o corectă conștientizare a vinovăției sale și o va lua de la el dacă o mărturisește și îi cere ajutorul.... Și fiecare persoană în parte poate ajunge la conștientizarea faptului că trebuie să fi greșit cândva, de îndată ce se limitează să reflecteze asupra faptului că este o ființă imperfectă, slabă și ignorantă și caută să înțeleagă cauza. Pentru că nicio astfel de întrebare interioară nu rămâne fără răspuns, trebuie doar să fie pusă mai întâi, dar majoritatea oamenilor se abțin să facă acest lucru, însă resping fără scrupule orice referire la Răscumpărătorul divin atunci când li se atrage atenția asupra Lui și, de asemenea, asupra marii Sale misiuni spirituale. Dar, din partea lui Dumnezeu, Răscumpărătorul divin Iisus Hristos va fi vestit oamenilor în mod repetat, iar toți slujitorii Săi care activează pe Pământ pentru El vor propovădui numele și Evanghelia Sa cu un zel tot mai mare, astfel încât toți cei care ascultă și intră în contact intim cu Iisus Hristos, în care Dumnezeu Însuși s-a făcut om pentru a răscumpăra ceea ce este legat de potrivnicul Său, vor fi eliberați de marea lor vinovăție....

Amin

Dovezi ale existenței lui Iisus pe Pământ....

B.D. Nr. 7250

8. ianuarie 1959

Fiecărui om i se oferă posibilitatea de a descoperi secretul întrupării lui Dumnezeu și atunci fiecare persoană va avea și dovada existenței lui Iisus, Care i se va dezvălui acum ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii, astfel încât orice altă dovadă va fi inutilă. Și oricine a înțeles odată întruparea lui Dumnezeu va ști și că este nevoie de credință și de ce este nevoie de ea, de ce dovezile nu sunt benefice, ci mai degrabă dăunătoare pentru cursul de dezvoltare a sufletului, în scopul pentru care ființa umană trăiește pe Pământ. Faptul că Dumnezeu s-a întrupat în Iisus Hristos, în ființa umană Iisus, este și rămâne neverosimil pentru oamenii care nu au nici un fel de legătură spirituală, pentru care strădania spirituală este străină..... Iar prin "strădanie spirituală" trebuie înțeles, așadar, "procesul de dezvoltare a sufletului", care nu a primit viața pământească ca un scop în sine, ci doar ca mijloc pentru atingerea unui scop. Astfel, cine nu se străduiește spiritual nu este nici el "trezit", adică gândirea sa este mai mult supusă erorii decât adevărului, el va accepta mai degrabă eroarea și o va accepta ca adevăr, iar adevărul pur i se va părea inacceptabil.... tocmai pentru că spiritul său este încă întunecat, prin care nu trebuie înțeles intelectul, ci scânteia din ființa umană care este parte divină. Prin urmare, această persoană nu va accepta cauzele pur spirituale și, prin urmare, întruparea lui

Dumnezeu ca "efect" al unei astfel de "cauze" spirituale îi va fi de neînțeles. Dar ea a avut loc, Dumnezeu S-a conceput pe Sine într-o ființă umană, iar această ființă umană a fost Iisus, fiul Mariei, care a fost născut de spiritul lui Dumnezeu. Nimic nu a fost permis pentru a-i forța pe oameni să creadă și, prin urmare, nașterea lui Iisus a fost supusă și ea legilor umane, dar nu și procrearea.... Oamenii nu ar trebui să îndrăznească să se îndoiască de acest lucru atunci când se gândesc că tot ceea ce a fost creat, precum și întreaga operă de creație a ieșit din puterea lui Dumnezeu, astfel că este cu adevărat posibil ca această putere să lase o ființă umană să se nască din voința Sa. Dar această naștere fără procreare a avut și motivele sale spirituale, care sunt extrem de ușor de înțeles pentru un spirit trezit. Dar ființa umană trebuie să știe că întreaga operă a creației a avut cauze spirituale care s-au bazat pe voința liberă a ființelor spirituale create inițial și că această voință liberă joacă un rol și în existența ființei umane.... spiritul primordial creat odată.... ceea ce este semnificativ și explică, de asemenea, de ce nu se pot găsi dovezi sau doar puține dovezi pentru existența omului Iisus. Pentru că nici un fel de constrângere de orice fel nu poate determina o persoană să aibă o atitudine pozitivă sau negativă față de Iisus Hristos, Răscumpărătorul divin. Atitudinea față de El trebuie să fie determinată de o libertate totală a voinței, deoarece numai de aceasta depinde reformarea spirituală a ființei umane în ființa creată inițial, în scopul pentru care ființa umană trăiește pe Pământ. Ceea ce poate fi dovedit obligă la o decizie.... Nici o ființă umană nu poate fi forțată să ia o decizie dacă se dorește să se ajungă din nou la perfecțiunea anterioară a ființei primordiale, care este și scopul întregii opere de creație. Prin urmare, ființa umană trebuie să știe mai întâi despre începutul și scopul primordial a tot ceea ce există, despre sensul și scopul creației și al tuturor ființelor create în cadrul ei. Dar el nu va putea niciodată să extragă această cunoaștere din cărți, ci ea trebuie să îi fie transmisă prin intermediul spiritului lui Dumnezeu, Care în Sine Însuși este Adevărul Etern. Dar acest lucru necesită condiții pe care orice ființă umană le poate îndeplini, dar pe care doar foarte puțini oameni doresc să le îndeplinească.... Cu toate acestea, spiritul lui Dumnezeu nu se poate exprima decât acolo unde sunt îndeplinite aceste condiții: O credință vie în Dumnezeu, care nu poate prinde viață decât prin iubire, și o cerere conștientă a adevărului de la Dumnezeu, tocmai în credința de a primi adevărul împărtășit de El.... Și ea va deveni om, pentru că atunci spiritul lui Dumnezeu va lua contact cu scânteia spirituală din ființa umană, care este partea Lui, iar ființa umană va fi instruită de spirit.... Oricine nu poate sau nu vrea să creadă acest lucru nu va ajunge niciodată la înțelepciune, la lumina cunoașterii.... Dar oricui va crede acest lucru i se vor revela cele mai minunate revelații, va recunoaște cu strălucire și claritate ceea ce este de neînțeles pentru alți oameni, va fi capabil să înțeleagă corelațiile, iar întruparea lui Dumnezeu în Iisus va fi pentru el o problemă atât de minunat rezolvată încât nu va mai avea nevoie de nicio dovadă și totuși va fi capabil să vadă prin toate mai clar decât ar putea reuși vreodată cel mai ascuțit intelect. Pentru un spirit trezit, însă, nu contează ce perioade de timp se află între viața lui Iisus pe Pământ și prezent, căci această viață a lui Iisus nu a fost un act calculat pentru un anumit cerc de oameni, ci s-a aplicat tuturor oamenilor din trecut, din prezent și din viitor.... Toți oamenii vor trăi viața lui Iisus, dar nu vor avea nevoie de nicio dovadă a existenței Sale, de îndată ce doar spiritul lor se va trezi, însă fără o trezire a spiritului, chiar și cele mai puternice dovezi ar fi inutile pentru atingerea maturității sufletești, căci credința care decurge din dovezi nu este o credință care respectă liberul arbitru și care este singura care are valoare. Dar intelectul ființei umane nu are nimic sau prea puțin de-a face cu trezirea spiritului în ființa umană.... Acesta din urmă este rezultatul unei vieți de iubire, o viață de iubire dezinteresată față de aproapele, motiv pentru care cercetarea celor mai profunde taine nu este privilegiul unei activități intelectuale vii, ci exclusiv apanajul celor care respectă poruncile lui Dumnezeu, pe care le-a învățat pe Pământ omul Iisus: "Iubește-l pe Dumnezeu mai presus de toate și pe aproapele tău ca pe tine însuși".... Efectul împlinirii acestor porunci este cea mai sigură și mai clară dovadă a existenței lui Iisus, căci atunci spiritul ieșit din Dumnezeu îl călăuzește pe om în tot adevărul și îl informează și despre toate corelațiile spirituale pe care intelectul uman singur nu le va putea da....

Amin

Faptul că starea spirituală a oamenilor devine din ce în ce mai întunecată reiese și din faptul că ei nu sunt capabili să înțeleagă în mod corespunzător "devenirea lui Dumnezeu una" cu Iisus.... și că, prin urmare, ei nu au nici înțelegerea corectă pentru "întruparea" lui Dumnezeu.... Ei au ajuns să gândească greșit prin doctrina Dumnezeirii tripersonale. Dar trebuie spus din nou și din nou că Divinitatea eternă nu poate fi personificată.... că nu poate fi imaginată altfel decât ca o putere care umple întreaga infinitate.... Această putere nu poate fi limitată și, prin urmare, nu poate fi gândită nici ca o "formă".... ci poate iradia complet printr-o formă.... Iar procesul de iradiere completă cu putere divină a avut loc cu omul Iisus.... El era plin de iubire, iar iubirea este substanța primară a Divinității Eterne.... care este iradiată constant în infinit, care dă naștere la toate și susține totul.... Și această forță divină a iubirii a iradiat astfel prin forma umană a lui Iisus și s-a manifestat astfel în El, ființa primordială a lui Dumnezeu a luat loc în ființa umană Iisus și astfel Dumnezeu a devenit "uman".... și, întrucât Iisus era complet umplut cu substanța primordială a lui Dumnezeu, El a devenit "Dumnezeu".... Căci chiar și învelișul exterior uman a fost capabil să se unească cu Dumnezeu după răstignirea Sa ca ființă complet spiritualizată, astfel încât Iisus a devenit acum o divinitate imaginabilă.... încât ființa umană nu și-l poate imagina pe Dumnezeu altfel decât în Iisus.... dar că nu se poate vorbi niciodată de "două persoane".... Omul Iisus a atins scopul pe Pământ, divinizarea completă, pe care toate ființele create ar trebui să-l atingă.... Căci Dumnezeu a vrut să creeze imagini a căror perfecțiune finală trebuie însă să fie atinsă prin voința liberă a ființei însăși. Omul Iisus nu numai că a realizat această divinizare printr-o viață de iubire, dar a și răscumpărat vina de păcat a omenirii prin actul de mântuire.... căci El s-a folosit de puterea de iubire a lui Dumnezeu, altfel nu ar fi putut îndura suferința și moartea cumplită de pe cruce, iar această putere de iubire era elementul primordial al lui Dumnezeu, astfel că Dumnezeu Însuși era în toată plinătatea în omul Iisus și a realizat actul de mântuire.... Cu toate acestea, dacă voi, oamenii, vorbiți de un Dumnezeu în trei persoane, acest concept este înșelător, deoarece Dumnezeirea eternă nu poate fi personificată, deoarece Ea este doar iubire, iar această iubire s-a manifestat în Iisus, iar Duhul etern al lui Dumnezeu a lucrat acum în Iisus, iar El poate fi imaginat de toate ființele doar în Iisus.... Deoarece ființele create cândva de Dumnezeu s-au îndepărtat de El pentru că nu au putut să-L privească, El a devenit un Dumnezeu vizibil pentru ele în Iisus.... Dar Iisus nu este o a doua ființă care să fie gândită alături de Dumnezeu.... El este Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este puterea iubirii, Care a iradiat printr-o formă complet spiritualizată, deci aceasta a fost doar substanța originară divină și, prin urmare, vizibilă doar pentru ființele care, la fel, s-au spiritualizat pentru a putea contempla lucrurile spirituale.... Atunci când se vorbește de Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, acest lucru este cu siguranță valabil ca denumire pentru esența lui Dumnezeu, dacă Tatăl este recunoscut ca iubire, Fiul ca înțelepciune și Duhul Sfânt ca tărie, ca voință sau putere a lui Dumnezeu.... Căci esența lui Dumnezeu este iubire, înțelepciune și putere.... Dar scopul pe care și l-a propus Dumnezeu în crearea ființelor, divinizarea acestor ființe în voință liberă, declară.... dacă este atins.... de asemenea întruparea lui Dumnezeu în Iisus.... divinitatea vizibilă în Iisus, în timp ce divinitatea "tripersonală" nu permite deloc o explicație corectă, adică veridică. Oamenii și-au creat concepte care, prin urmare, sunt o piedică în calea maturității spirituale, deoarece nu poate fi invocat decât un singur Dumnezeu, dar nu este permis să te rogi la trei dumnezei diferiți, însă Dumnezeu Însuși vrea să fie recunoscut în Iisus și, prin urmare, și El poate fi venerat doar în Iisus.... Și El cere această recunoaștere de la toți oamenii, pentru că odată i s-a refuzat recunoașterea și pentru că, în același timp, trebuie recunoscut și actul Mântuirii.... Pentru că fără Iisus Hristos nici o ființă umană nu poate găsi iertarea păcatului său primordial, și de aceea ființa umană trebuie să-L mărturisească.... trebuie să creadă că Dumnezeu Însuși a avut grijă de omenire și a înfăptuit actul de Mântuire în Iisus....

Amin

Atitudinea voastră față de Iisus Hristos și față de actul Său de Mântuire este decisivă pentru succesul vieții voastre pământești. Harul întrupării ca ființă umană v-a fost dat, dar nu ați fi realizat și nu veți realiza nimic dacă o veți încheia fără Iisus Hristos și fără ca El să vă ierte păcatele, căci dacă nu sunteți răscumpărați deocamdată de păcatul vostru primordial, intrarea în împărăția luminii vă este refuzată, deoarece numai Iisus Hristos, Răscumpărătorul divin, poate deschide porțile, dar iertarea vinovăției, deci și recunoașterea actului Său de Mântuire, este o condiție prealabilă pentru aceasta. Iar dacă voi, oamenii, considerați acum că viața voastră pământească poate fi trăită în zadar și că la sfârșitul ei sufletul vostru va fi exact în aceeași stare ca la începutul întrupării voastre, dacă considerați că și atunci viața pământească va fi complet inutilă, indiferent dacă v-a adus bucurie sau suferință.... atunci ar trebui totuși să încercați să-i dați voi înșivă sensul corect, ar trebui să vă străduiți mai mult să faceți viața de după aceea frumoasă, cu condiția să credeți în viața de după moarte. Dar și cei care trăiesc cu indiferență, care nu cred în Iisus Hristos și în actul Său de mântuire, vor fi lipsiți de credință în continuarea vieții sufletului după moarte. Și totuși, cunoașterea lui Iisus Hristos le va fi adusă din nou și din nou, astfel încât gândirea lor va fi stimulată și vor fi îndemnați din nou și din nou să caute și să găsească o atitudine față de El. Iar cea mai mică dorință va fi încurajată și de El Însuși, El va întâmpina omul și îi va face ușor să dobândească credința în El.... Dar libertatea voinței sale îi va fi totuși lăsată, căci el însuși trebuie să se decidă pentru Isus Hristos, dacă răscumpărarea poate avea loc. Dar oamenii nu știu cât de semnificativ este faptul că L-au găsit.... Pentru că viața pământească durează puțin timp și poate elibera sufletul de toate constrângerile, astfel încât să se poată ridica ca un spirit de lumină în ceasul morții.... Și sufletul a intrat conștient în această întrupare ca ființă umană, pentru că i s-a arătat anterior atât calea sa pământească, cât și scopul său, nu a fost întrupată cu forța ca ființă umană, ci fiecare suflet are.... odată ce a ajuns la gradul de dezvoltare în care este posibilă întruparea ca ființă umană.... dorința de a se debarasa de învelișul material, și atunci știe și că drumul pe Pământ ca ființă umană îi oferă ultima posibilitate.... Dar va fi lipsit din nou de această conștiință de îndată ce va fi conceput într-un înveliș uman. Din acest motiv, este extrem de important ca fiecare suflet să se agațe de Iisus Hristos, Care îi permite eliberarea din robie prin actul Său de mântuire, deoarece fără răscumpărarea păcatului primordial nu există eliberare de sub controlul adversarului lui Dumnezeu. Iar acest lucru ar trebui prezentat tuturor oamenilor, toți oamenii ar trebui să fie informați în mod veridic despre ceea ce înseamnă de fapt Iisus Hristos și lucrarea Sa de răscumpărare.... Toți oamenii ar trebui să se gândească mai mult la scopul vieții pământești și dacă și ei o trăiesc conform scopului acesteia. Și oricine se gândește serios la acest lucru va fi instruit și intelectual de către lumea spirituală, de către Dumnezeu, Care a săvârșit lucrarea de răscumpărare în omul Iisus pentru a răscumpăra acest mare păcat primordial, pentru a face posibilă intrarea tuturor oamenilor prin poarta împărăției luminii.... Totuși, fără Iisus Hristos, această poartă rămâne închisă, fără Iisus Hristos nici o ființă umană nu atinge beatitudinea, pentru că fără Iisus Hristos rămâne în puterea adversarului care nu-l va elibera niciodată....

Amin

Puterea răscumpărătoare a numelui lui Iisus....

B.D. Nr. 7066

14. martie 1958

În numele Meu, voi, oamenii, trebuie să căutați mântuirea.... să știți că nu puteți găsi mântuirea în altă parte decât la Mine, că trebuie să Mă recunoașteți și pe Mine Însuși în Iisus Hristos, că trebuie deci să credeți în Răscumpărătorul divin și în actul Său de milă. În omul Iisus Eu Însuși am venit pe Pământ, prin gura Lui Eu Însuși i-am învățat pe oameni, în El s-a manifestat puterea Mea, prin El am făcut minuni, am înviat morții, am vindecat bolnavii și am ajutat oamenii în adversitățile pământești.... în El am murit Eu Însuși pe cruce, căci omul Iisus M-a acceptat pe deplin și complet în Sine, deoarece S-a modelat în iubire și astfel a devenit pentru Mine Însuși un acoperământ potrivit în care am putut să săvârșesc actul de Mântuire pentru a răscumpăra toată vina de păcat a omenirii. Din acest motiv, numele Iisus este numele Dumnezeului și Tatălui vostru din veșnicie, de aceea trebuie să vă

adunați în numele Meu și să Mă lăsați să locuiesc Eu Însumi în mijlocul vostru dacă vreți să atingeți fericirea care odinioară vă făcea nespus de fericiți, dar care vă lipsește încă atâta timp cât locuiți pe Pământ. Prin urmare, nu este suficient să credeți doar în "Dumnezeu", pentru că o astfel de credință este într-adevăr recunoașterea unui Creator care a adus totul la existență și, prin urmare, și pe voi. Dar această credință nu vă duce înapoi la El, în schimb, acum trebuie să îl recunoașteți și pe Răscumpărătorul care v-a făcut mai întâi drumul practicabil spre Dumnezeu și Tatăl vostru. Și nu puteți ajunge la Tatăl decât pe această cale. Așadar, trebuie să credeți în Iisus Hristos și în actul Său de mântuire, numai atunci credința voastră va fi dreaptă, numai atunci credința vă va conduce la mântuire, adică numai atunci sufletul vostru va putea să se întoarcă la starea sa anterioară, pentru că Iisus Hristos trebuie să îl ajute și fără ajutor nu va putea ajunge niciodată la țel.... De aceea, în numele Meu trebuie să căutați mântuirea.... Și astfel, acum veți înțelege și voi că este necesar să îl anunțați pe Iisus Hristos oamenilor, că nu este suficient să încercați să sondați sau să dovediți existența unui Dumnezeu, căci această credință poate fi dobândită de orice persoană care doar privește în jur cu ochii deschiși și se gândește la creație și la nașterea ei.... Ci este vorba despre puterea răscumpărătoare a numelui lui Iisus.... Voi, oamenii, trebuie să experimentați mai întâi semnificația actului de mântuire pentru ca apoi să vă puneți și voi înșivă la crucea lui Hristos și să invocați numele lui Iisus ca Dumnezeu și Tată al vostru pentru mântuirea sufletelor voastre. Căci un nou timp a răsărit odată cu venirea Sa pe Pământ, a venit timpul când poarta împărăției luminii a fost deschisă prin moartea pe cruce și primele suflete complet răscumpărate au putut să se întoarcă la Tatăl.... Căci în fața porții spre beatitudine se aflau multe suflete care trebuiau mai întâi să fie eliberate de păcatul lor primordial pentru a locui din nou ca ființe spirituale fericite acolo de unde pleaseră inițial. Iar această întoarcere definitivă în casa Tatălui a fost posibilă doar prin Răscumpărătorul divin Iisus Hristos, Care trebuie, prin urmare, să fie recunoscut și de fiecare ființă umană care dorește să ajungă din nou la starea sa primordială. Însuși Iisus Hristos este poarta de intrare în împărăția Cerurilor.... și numele Lui răsună pretutindeni în sferele de lumină, căci în El sunt Eu Însumi, El și Eu suntem una.... Și oricine rostește numele lui Iisus în cea mai profundă devoțiune Mi se adresează cu el, iar Eu îi aduc cu adevărat mântuirea.... Și, prin urmare, nu veți face o cerere greșită dacă roștiți numele lui Iisus în deplină credință și Îmi prezentați astfel cererea voastră Mie Însumi.... Căci dacă credeți în El și în actul Său de mântuire, veți fi eliberați și de păcatul primordial care vă apasă, și atunci iubirea Mea se va arăta din nou și față de voi, iar invocarea voastră de copil a numelui Meu va asigura, de asemenea, ascultarea Mea și împlinirea cererii voastre. Eu sunt întotdeauna și pentru totdeauna Dumnezeu și Creatorul vostru.... dar am putut deveni Tatăl vostru doar prin actul de Mântuire, pentru că numai atunci ați primit puterea de a vă transforma în ființe perfecte prin propria voință, iar voi ați putut deveni "copiii" Mei din "creaturi" doar dacă v-ați folosit voința liberă pentru a vă întoarce la Mine.... și această voință liberă a fost întărită doar prin răstignirea Mea. Prin urmare, salvarea pentru voi se află doar în numele Meu.... Prin urmare, voi, oamenii, vă aflați pe calea întoarcerii la Mine doar atunci când ați luat-o pe calea lui Iisus Hristos, căci doar această cale duce la Mine, înapoi în casa Tatălui....

Amin

Calea cea bună este arătată oamenilor....

B.D. Nr. 6958

31. octombrie 1957

Eu nu pot decât să aprind o lumină pentru voi și să vă luminez calea, însă voi înșivă trebuie să o parcurgeți de bunăvoie. Și pot să vă ofer și compania Mea, dar, din nou, nu v-o impun, tocmai pentru că nu vă forțez, ci trebuie să vă alăturați voi înșivă și să-Mi cereți să fiu mereu alături de voi ca însoțitor. Dar atunci nu puteți greși.... Cu adevărat, totul va fi făcut de Mine pentru a vă permite ascensiunea voastră în sus, spre Mine, dar cu toate acestea veți fi lăsați liberi să doriți și să acționați după propria voință. Dar acesta este motivul pentru care atât de mulți oameni eșuează, pentru că își folosesc în mod abuziv libertatea și își închid mintea la toate instrucțiunile și îndemnurile venite din partea Mea, dar voința lor potrivnică nu este frântă cu forța. Pe Pământ puteți într-adevăr să-i forțați pe oameni să se supună, puteți să vă folosiți puterea acolo unde credeți că vi se opune o rezistență nejustificată. Dar în planul Meu veșnic de mântuire, orice utilizare a puterii este eliminată în ceea ce

privește revendicarea spiritului, deoarece ceea ce vreau să obțin ca scop final nu poate fi realizat decât prin voința liberă a ființei. Iar iubirea Mea se va strădui în mod constant să atingă acest scop și va găsi, de asemenea, mijloacele potrivite pentru a se îndrepta spre voința ființei spirituale, astfel încât aceasta să ia de bunăvoie calea care duce înapoi în casa Tatălui. Iubirea realizează multe și orice influență exercitată de o ființă iubitoare asupra ființei spirituale încă nehotărâte poate avea succes, în timp ce este dificil să se impună dacă ființa este încă înclinată spre adversarul Meu. Dar voința ființei umane este respectată, doar se face apel la ea în mod constant.... sau, de asemenea, i se arată în mod repetat o cale, astfel se aprinde o lumină, i se aduce în mod repetat cuvântul Meu care, ca o lumină de Sus, îi prezintă ființei umane în mod clar și distinct sarcina sa pământească și, în strălucirea sa strălucitoare, permite să se întrevadă crucea Răscumpărătorului divin.... Și odată ce privirea ființei umane a putut să cadă pe această cale luminată, atunci și voința poate decide dacă va lua această cale și va tinde spre cruce.... fiecare persoană trebuie să ia ea însăși calea. Nu are rost să o vadă pur și simplu și să nu pășească pe ea; astfel, nu este de folos să "ia doar act" de Cuvântul Meu sau de actul de mântuire al lui Hristos, ci este necesar să parcurgă drumul care trece pe lângă crucea Golgotei: Cuvântul Meu trebuie trăit așa cum l-a trăit omul Iisus pe Pământ, și atunci, prin urmare, se parcurge calea care vi se arată vouă, oamenilor, în lumină strălucitoare. Și astfel, nici o ființă umană nu trebuie să creadă că nu contează ce cale urmează, nici o ființă umană nu trebuie să creadă că poate ajunge la același țel pe căi secundare, nici o ființă umană nu trebuie să creadă că îi este permis să meargă fără o îndrumare corectă, pentru că atunci calea sa va duce inevitabil în abis, înapoi în locul de unde a venit, de unde iubirea Mea l-a ridicat deja.... El trebuie să se încredințeze Mie, trebuie să apeleze la călăuzirea Mea, trebuie să arunce o privire asupra căii pe care o vede în fața sa în lumină strălucitoare și nu trebuie să se dea înapoi când vede crucea de pe ea, care îi arată că trebuie să treacă prin suferință. El trebuie să se gândească mereu la țelul glorios care nu poate fi atins decât pe această cale, și trebuie.... dacă vrea să intre pe această cale.... să ceară putere de la Mine și să se încredințeze îndrumării Mele.... Și el va fi cu adevărat capabil să parcurgă calea spre înălțime, pentru că Eu îl voi ghida întotdeauna astfel încât să treacă de toate stâncile periculoase, să depășească cu ușurință orice obstacol și să urce fără efort spre înălțime, pentru că Eu îi voi da întotdeauna putere, astfel încât să nu obosească, indiferent cât de abruptă i se pare calea.... Dar nu va ajunge singur la țintă, căci de îndată ce va merge singur, i se va alătura un altul care îl va împinge foarte repede și foarte ușor din nou de pe calea cea bună, spre prăpastie. Dar iubirea Mea vă va urmări mereu, căci iubirea Mea nu abandonează niciuna dintre creaturile Mele....

Amin

Nu pierdeți viața veșnică....

B.D. Nr. 7096
18. aprilie 1958

Nu pierdeți viața veșnică.... O dată vă va fi acordată tuturor, dar pot trece încă vremuri veșnice, vremuri de agonie și întuneric nesfârșit, în care vă aflați în moarte, într-o stare de totală neputință și lipsă de lumină. Și puteți prelungi la nesfârșit acest timp chinuitor, astfel încât să puteți vorbi și de "damnare veșnică", pe care, totuși, nu v-am impus-o Eu, ci pe care v-o creați singuri de bunăvoie și pe care continuați să o creați din nou dacă nu vă folosiți existența de ființă umană pentru a dobândi viața veșnică. Nu vă voi lăsa să fiți pierduți pentru totdeauna, pentru că sunteți creaturile Mele pe care le-am iubit de la început și nu voi înceta să vă iubesc nici pe voi. Dar nu pot să vă dau viața înainte de vreme, dacă voi înșivă preferați starea de moarte, dacă voi înșivă nu sunteți dispuși să acceptați viața din mâna Mea.... Dar o puteți dobândi cu ușurință, căci nu trebuie decât să vă încredințați Celui care este El Însuși viața din veșnicie.... Iar viața pământească vă este dată în acest scop, unde sunteți în posesia intelectului și a liberului arbitru, unde puteți primi instrucțiuni despre sarcina voastră pământească și astfel trebuie doar să doriți să ieșiți din starea de moarte. Iar acest timp pământesc este atât de scurt, încât nu vi se cer mari sacrificii pentru ceea ce vi se dă prin folosirea corectă a voinței voastre. Durata vieții voastre ca ființă umană este foarte scurtă, dar este suficientă pentru a vă permite să vă atingeți scopul.... Cu toate acestea, timpul de dezvoltare preliminară a fost infinit de lung până când ați fost capabili să intrați în scenă ca ființă umană.... Și va dura la fel de infinit de mult până când

veți avea din nou harul de a repeta decizia voastră de voință. Acestea sunt eternități a căror întindere voi, oamenii, nu o puteți imagina, deoarece gândirea voastră în starea imperfectă este, de asemenea, limitată. Și, așa cum nu știți despre acest chin, deoarece nu vă amintiți nimic despre perioada de dezvoltare anterioară din timpul vieții voastre pământești, tot așa nu știți nici despre fericirea inexprimabilă pe care o implică conceptul de "viață veșnică". Nu știți despre gloria care vă așteaptă în împărăția Mea atunci când vă veți decide să vă întoarceți în sfârșit la Mine.... Și nici una, nici cealaltă cunoaștere nu vă poate fi dovedită, pentru că atunci o decizie liberă a voinței ar fi imposibilă. Dar ar trebui să credeți acest lucru chiar și fără dovezi și, în consecință, să vă abandonați acum viața pământească, să nu vă pierdeți fericirea unei "vieți" în Împărăția Mea, ar trebui să includeți cu toții această posibilitate, care, recunosc, vi se pare neverosimilă, în gândirea voastră intelectuală.... și ar trebui să trăiți în așa fel încât să nu vă reproșați nimic atunci când va veni ceasul plecării voastre de pe acest Pământ. Ar trebui să-i ascultați și pe cei care vorbesc despre astfel de lucruri care nu au nimic de-a face cu lumea materială.... Și ar trebui să vă gândiți și voi la asta și să vă imaginați cum ați exista dacă ei ar avea dreptate.... Este prea mult în joc pentru voi, oamenii, nu este vorba de un număr de ani ca în viața voastră pământească.... este vorba despre viața veșnică, este vorba despre o stare nesfârșită de fericire supremă.... despre o stare în lumină și putere care a fost a voastră la început.... Iar pentru această eternitate în lumină și putere nu aveți nevoie decât de un timp foarte scurt, o "clipă" în această eternitate, pentru a renunța la lucruri complet lipsite de valoare.... Dar voi prețuiți neobișnuit de mult aceste lucruri și, de aceea, vă dați vouă înșivă "viața" și rămâneți din nou în moarte pentru veșnicie.... Și tot ceea ce pot face pentru a vă ajuta să trăiți este să vă trimit în permanență mesagerii Mei, oameni care vă avertizează și vă îndrumă în numele Meu, care trebuie să vă încurajeze să faceți o încercare de a atinge adevărul.... care vă îndreaptă spre Mine, ca Eu, ca unic adevăr, să vă luminez gândirea, care vă sfătuiesc să stabiliți legătura cu Mine Însumi, pentru ca apoi să vă prind și să vă atrag la Mine.... Totuși, trebuie să faceți voi primul pas, pentru că nu vă forțez de dragul fericirii voastre. Dar sprijin și întăresc și voința cea mai slabă care se întoarce la Mine. Pentru că, pentru a vă da viață, am lăsat să se nască întreaga creație. Nu vreau să muriți, vreau să trăiți și să scăpați în sfârșit de starea voastră de moarte de o eternitate.... Vreau să vă dăruiesc din nou dragostea Mea și să pregătesc pentru voi toți o soartă glorioasă care nu se va mai sfârși niciodată.... Dar nu vă pot împiedica dacă o luați din nou pe calea abisului, dacă îl urmați din nou de bună voie pe cel care v-a luat odată viața și v-a predat morții. Nu pot decât să vă strig din nou și din nou: "Nu pierdeți viața veșnică....". Dar voi trebuie să vă supuneți de bună voie chemării Mele, trebuie să încercați să câștigați viața atâta timp cât rămâneți pe Pământ, iar Eu vă voi ajuta cu adevărat să faceți acest lucru, pentru că vă iubesc....

Amin

Răspândirea Evangheliei în întreaga lume....

B.D. Nr. 7055

4. martie 1958

Când ochii voștri vor fi îndreptați din nou și din nou spre evenimentele mondiale, atunci veți recunoaște în ele și cursul a ceea ce vi s-a spus cu mult timp înainte, veți vedea în ele semnele apropierii sfârșitului.... Iar dacă sunteți cu spiritul trezit, veți ști și în ce timp trăiți. Și totul se va întâmpla așa cum v-am anunțat prin văzători și profeți. Va fi mult necaz printre oameni, dragostea se va răci, va fi ca înainte de potopul păcatului: Plăcere sporită de viață, păcătoșenie și lipsă de credință.... Totul se va întâmpla în așa fel încât oamenii vor lua totul de la sine și nu vor vedea nimic neobișnuit în asta, deoarece gândurile și strădaniile lor sunt îndreptate doar spre lume. Dar Eu v-am spus că veți recunoaște după semne când sfârșitul este aproape.... Și, prin urmare, ar trebui să fiți și voi atenți la semne. Voi, oamenii, veți ridica cu siguranță obiecția că Pământul a cunoscut deja multe astfel de vremuri, că anunțurile menționate mai sus ar putea fi așteptate oricând ca urmare a timpului.... De asemenea, veți indica vremurile de cea mai mare necredință și acțiunile vrednice de blestem ale oamenilor.... Dar uitați un lucru, că Eu am dat indicații că Evanghelia Mea trebuie să fie răspândită în întreaga lume înainte ca ultima arătare să aibă loc pe acest Pământ.... și nu știți ce înseamnă de fapt "vestirea Evangheliei".... Credeți că acest lucru se poate întâmpla numai prin intermediul oamenilor, sub forma în care aceștia răspândesc cunoașterea actului de mântuire și

învățătura divină a iubirii acolo unde aceasta nu a ajuns încă.... Această răspândire a Evangheliei Mele este cu siguranță o parte din ea, însă Eu Însuși Mă asigur, de asemenea, că această cunoaștere ajunge în locuri unde oamenii nu au primit încă informații despre Iisus Hristos și actul Său de mântuire. Dar Eu le transmit aceste cunoștințe în mod direct. Eu lucrez prin intermediul spiritului Meu acolo unde numai oamenii fac un efort pentru a trăi o viață de iubire din unitate interioară.... Și această "lucrare directă" are loc pe o scară enormă și are adesea un succes mai mare decât în cazul oamenilor care au dobândit de mult timp cunoștința despre Iisus Hristos și care, totuși, nu pot fi numiți "creștini". Evanghelia trebuie mai întâi să fie răspândită.... și va fi și ea răspândită, va fi purtată pretutindeni de către mesagerii Mei de lumină, care sunt extrem de activi, mai ales în ultimul timp, și care s-au întrupat și ei pe tot Pământul în acest scop, pentru a li se permite să fie vase potrivite pentru Mine, în care să-Mi pot turna spiritul Meu, care stabilesc astfel legătura între Mine și cei cărora le va fi vestită Evanghelia. Ar fi cu adevărat o stare de lucruri proastă pentru oameni dacă ar depinde numai de oameni dacă, când și cum are loc proclamarea Evangheliei Mele.... Iar eforturile lor ar fi, de asemenea, inutile dacă spiritul Meu nu ar avea efect și acolo, astfel încât să aibă loc mai întâi treziri spirituale care să permită apoi și o activitate directă din partea Mea.... Dar Eu Îmi amintesc și de cei care nu sunt cuprinși de "predicatorii Evangheliei".... Și Eu Însuși cobor pe Pământ pretutindeni în Cuvântul Meu, pentru a-mi ajuta creaturile.... Dar această influență directă nu a mai avut loc niciodată în această măsură. Și nici nu a fost recunoscută vreodată atunci când Eu Însuși am umplut cu spiritul Meu un vas potrivit pentru Mine.... Căci adversarul Meu a căutat mereu să stingă lumina și a găsit urechi la oameni care să-l asculte. Dar nici nu va fi încă timpul sfârșitului, în care el se dezlănțuie în mod neobișnuit și de aceea și Eu lucrez în mod neobișnuit pentru a salva oamenii. Și astfel, iubirea va fi predicată pretutindeni, treziri spirituale vor avea loc printre toate națiunile, dar nu doar prin "vestitori", ci prin mesagerii Mei de iubire și lumină care se vor ocupa în mod special de cei care încă nu au nici o cunoștință despre Iisus Hristos și actul Său de mântuire. Iar astfel de oameni vor avea întotdeauna printre ei și un învățător care este.... plin de spiritul Meu.... și care îi informează despre ceea ce trebuie să știe pentru mântuirea lor.... Iar spiritul lui Hristos, Care poate acum să le vorbească El însuși prin el, le va dezvălui totul și îi va îndemna să trăiască o viață de iubire.... Și atunci va deveni luminos și în ei înșiși.... Dar timpul pentru aceasta trebuia să vină mai întâi, motiv pentru care ceasul sfârșitului nu putea fi așteptat mai devreme, în ciuda adversităților spirituale și a întunericului. Dar voi, oamenii, ar trebui să fiți atenți la tot ceea ce se întâmplă pe Pământ și atunci veți recunoaște cu ușurință timpul în care trăiți. Pentru că într-o zi viitorul va deveni și el prezent, într-o zi se va întâmpla ceea ce am anunțat cu mult timp înainte, într-o zi se va coace recolta și va trebui să fie adusă în hambare.... Și într-o zi va trebui să aibă loc purificarea, vechea ordine va trebui să fie restabilită, Pământul va trebui să fie din nou făcut apt pentru scopul său real: Să aducă sufletele oamenilor la maturitate....

Amin

Pericol pentru credința în Iisus Hristos....

B.D. Nr. 6969

15. noiembrie 1957

Credința în Iisus Hristos și în actul Său de mântuire se pierde din ce în ce mai mult cu cât se apropie sfârșitul; activitatea adversarului are ca unic scop îndepărtarea oamenilor de Răscumpărătorul divin, pentru a-i împiedica să apeleze la El, pentru că atunci adversarul va fi pierdut dreptul asupra sufletelor lor, deoarece atunci Iisus Hristos Însuși se va pune între el și cel care Îl cheamă în ajutor. Și astfel se poate vedea clar în timpul sfârșitului că de fiecare dată și din toate părțile se lucrează împotriva credinței în Iisus Hristos.... că se face totul pentru a împiedica cunoașterea Lui și actul Său de mântuire. Cu siguranță că nu se va reuși pe deplin, pentru că se poate recunoaște în mod evident și activitatea lui Dumnezeu, Care Îl vestește mereu și mereu pe Iisus Hristos prin Cuvântul Său. Cu toate acestea, adversarul va provoca mult rău printre oameni și, de asemenea, nu va cruța niciun mijloc pentru a-și atinge scopul. Și cum oamenii au puțină iubire, deoarece dragostea s-a răcit printre ei, este de asemenea ușor pentru adversarul lui Dumnezeu să distrugă credința în Iisus Hristos, deoarece acolo unde este încă slab prezentă nu este suficient de vie pentru a fi imună la încercările

adversarului. Oamenii care umblă fără dragoste sucombă pentru că spiritul lor este întunecat și, prin urmare, adversarul are un joc ușor. Dar el se folosește de mijloace nedrepte.... El depășește autoritatea care i-a fost acordată.... Pentru că, chiar dacă face tot ce-i stă în putință pentru a-i doborî pe oameni, fără a fi împiedicat de Dumnezeu să testeze voința liberă a oamenilor, totuși nu are dreptul de a-i împiedica pe oameni să primească toată cunoașterea de la Dumnezeu, Care S-a întrupat pe Pământ în Iisus Hristos pentru a-i răscumpăra pe oameni.... Acolo unde doi adversari luptă unul împotriva celuilalt, adică acolo unde oamenii ar trebui să se decidă liber pentru una sau cealaltă putere, ei trebuie să știe de asemenea despre ambele puteri, despre natura și activitatea și obiectivele lor, altfel o decizie liberă este imposibilă. De aceea, adversarului lui Dumnezeu nu i se va mai permite mult timp să facă răutăți pe Pământ, pentru că Cel care este mai puternic decât el, căruia trebuie să i se supună toate puterile Cerului și ale Pământului, îi va pune capăt activității sale, deoarece își depășește autoritatea. Iată de ce este deosebit de important, în timpul sfârșitului, să transmitem oamenilor.... cunoștințele despre Iisus Hristos, Răscumpărătorul divin. Și toți cei care vor să-L slujească pe Dumnezeu ar trebui să considere această sarcină o prioritate, ar trebui să lucreze astfel împotriva activității adversarului său, ar trebui să informeze oamenii despre Cel către Care trebuie să se îndrepte dacă nu vor să cadă în mâinile dușmanului și inamicului lor. Căci el nu vrea să câștige oameni pentru a-i face fericiți.... el vrea doar să-i îndepărteze de Dumnezeu, ca să nu-i piardă, în care își vede toată puterea. Și este o stare dezolantă în această lume, sunt doar câțiva oameni care mai au o credință vie în Răscumpărătorul divin, căci cei mai mulți nu fac decât să rostească cuvinte moarte, fără duh și fără viață, atunci când se prezintă ca fiind creștini în fața semenilor lor.... dar nu au nicio legătură vie cu El, și de aceea nici ei nu sunt încă răscumpărați și cad pradă adversarului de îndată ce este vorba de o decizie serioasă pentru sau împotriva lui Iisus Hristos. Iar această decizie va fi cerută.... Pentru că adversarul reușește să-i determine și pe oamenii care îi sunt robiți să întreprindă acțiuni riguroase împotriva tuturor credincioșilor. Și atunci ei vor trebui să mărturisească deschis în fața lumii cum stau alături de Mântuitorul și Răscumpărătorul lor. Ei nu vor mai avea de ales.... și doar cei puțini vor rămâne fermi care se vor întoarce la El cu credință vie pentru ajutor. Cu toate acestea, este vina oamenilor care eșuează în această decizie finală, deoarece cunoașterea lui Iisus Hristos le este transmisă tuturor, iar învățătura divină a iubirii nu este, de asemenea, necunoscută niciunei ființe umane.... Și dacă ar accepta-o și ar trăi-o pe aceasta din urmă, atunci și credința lor ar fi trezită sau întărită, și nu ar rămâne fără putere de a rezista. Cu toate acestea, voința fiecărei persoane este liberă, dar ea implică și consecințele corespunzătoare....

Amin